

GLASILO TEKSTILNE TOVARNE NOVO MESTO

NOVOTEKS

ŠT. 8. — leto VIII — JUNIJ 1980

Hvala vam, krvodajalci!

Spet so se izkazali z nesebično, humano akcijo — naši zvesti krvodajalci in krvodajalke NOVOTEKSA: med obiskom v aktivu Rdečega križa v MTT so podarili mariborski bolnišnici 11 litrov krvi, te dragocene plemenite tekočine — zdravila. Po obisku v bolnišnici in izmenjavi daril z mariborskimi tekstilci so naši člani skupaj z gostitelji obiskali še spomenik in muzej dvema znanima revolucionarjema, predvojnima komunistoma: Djuro Djakoviću in Nikoli Hečimoviću na Duhu pri Ostrem vrhu, ki ju je tu, tik avstrijske meje, pred vojno umoril protiljudski fašistični režim stare Jugoslavije.

Bilo je pristrčno srečanje z mariborskimi tekstilci. Čeprav vsi niti niso mogli tokrat na srečanje z Mariborčani, smo hvaležni vsem, ki so ponesli ime Novoteksovih krvodajalcev daleč po domovini. Njihovo delo je svetel zgled vsem nam. To je socializem v praksi, nesebična solidarnost vsem pomoči potrebnim sodržavljanom.

Hvala vam, dragi tovariši in tovarišice krvodajalci!

Na sliki: obisk muzeja pri Duhu na ostrem vrhu (Foto: I. Vinovrški)

Kaj pomeni za NOVOTEKS sedanje razvrednotenje dinarja?

Zvezni izvršni svet je zmanjšal vrednost dinarja do tujega denarja za 30 %. Ta ukrep ni nepričakovan, saj se je o devalvaciji dinarja med poznavalci zakonitosti v gospodarstvu že govorilo. Takoj po objavi devalvacije je bila sklicana sicer redna seja kolegija, ki pa je trajala precej dalj kot je to v navadi.

Razumljivo je, da je kolegij razpravljaval predvsem o nastali situaciji in obnašanju po objavi devalvacije. Prosili smo glavnega direktorja tovariša Stanislava Dolenca, da nam v zvezi s tem odgovori na nekaj vprašanj. Tovariš Dolenc se je ljubeznivo odzval in dejal: res je, da smo se na kolegiju predvsem dogovarjali o novo nastali situaciji in si tudi razdelili naloge, katere mora vsakdo dosledno izvajati. Za nespoštovanje dogovora pri izvajanju sklepov tega sestanka smo se dogovorili tudi za izredno ostre ukrepe proti posameznikom.

Vprašanje: kaj pomeni devalvacija dinarja za naše gospodarstvo nasploh?

Odgovor: v sklopu vseh stabilizacijskih ukrepov je bilo nujno tudi razvrednotenje dinarja. Ta ukrep je sicer za marsikatero delovno organizacijo boleč, ker so mnoge vezane na uvoz repromateriala in surovin. Smatram pa, da je ta ukrep bil nujno potreben, ker le ta lahko ukroti pretirano porabo. Celotne rezultate tega ukrepa je zelo težko predvidevati, ker še ne poznamo ostalih spremljajočih predpisov kot na primer, vprašanje carine, vprašanje izvoznih premij, nadaljnjih restrikcij na področju investicijskih naložb itd. Poznamo le novo vrednost dinarja in zamrznjene cene na dan 6. junija 1980. Vsi ukrepi, ki še sledijo, pa morajo delovati v smeri nadaljnjega stabilizacijskega obnašanja na vseh ravneh kakor v gospodarstvu tako tudi v negospodarstvu.

Vprašanje: kaj pomeni za Novoteks razvrednotenje dinarja če vemo, da večino surovin in repromateriala uvažamo in da približno 10 % celotne proizvodnje izvozimo na tuja tržišča?

Odgovor: ukrep o razvrednotenju dinarja zahteva od nas iz-

Že v novem srednjeročnem planu bomo dosegli razmerje 1 : 1 med izvozom in uvozom v NOVOTEKSU, kar nam doslej ni uspelo — Letos: za 3,650.000 dolarjev uvoza in za 3,980.000 dolarjev izvoza — Izkoreniniti moramo miselnost med našimi ljudmi, da je vse, kar je iz uvoza, boljše od domačega, saj to v mnogih primerih, zlasti pri tkaninah in v modi, že zdavnaj ni več res!

redno resen pristop k reševanju vseh nalog. V tem smislu smo že naredili rebalans izvoza in uvoza. Rezultat tega dogovora pa pomeni v absolutnih zneskih, da moramo znižati uvoz za 1,6 milijard deviznih dinarjev in povečati uvoz za 2,5 milijard dinarjev. To pomeni, da bomo do konca leta uvažali prvenstveno surovine in tiste materiale, ki jih ni mogoče dobiti na domačem trgu. Za ta uvoz smo predvideli 3,650.000 dolarjev, kar nam zagotavlja v letošnjem letu normalno poslovanje vseh TOZD. Da bi to uresničili, bomo morali izvoziti do konca leta za 3,980.000 dolarjev.

Vprašanje: ali z devalvacijo dinarja postajamo na tujem trgu enakovredni ponudniki blaga z drugimi izvozniki?

Odgovor: z devalvacijo se bistveno približamo cenam na svetovnem trgu pri izvozu našega blaga. Lažje bomo konkurirali na tujem trgu, predvsem na ameriškem, ki je že danes velik potrošnik našega blaga. S tem ukrepom smo na področju

izvoza toliko ohrabreni, da bomo v srednjeročnem planu dosegli razmerje 1:1 med izvozom in uvozom, kar nam do sedaj ni uspelo. Tega razmerja nismo dosegli predvsem zaradi otežkočenega plasmana in prevelikega izpada dohodka.

Vprašanje: kakšne posledice ima devalvacija, gledana dolgoročno, na stabilizacijska prizadevanja delovne organizacije in kako delati, da bi bil ta ukrep uspešen pri odpravljanju nesorazmerij v našem gospodarstvu?

Odgovor: vsi si moramo prizadevati, da uresničimo dogovorjene odnose med uvozom in izvozom že v letošnjem letu, torej takoj, prav tako pa tudi v celotnem planskem srednjeročnem obdobju 1981 — 1985. Potrebno je poiskati možnosti zamenjave do sedaj uvoženih materialov z domačimi. Mnogi materiali so bili do sedaj iz uvoza cenejši kot enakovredni materiali na domačem trgu. Devalvacija dinarja pa spremeni to situacijo tako, da bo uvožen material znatno dražji. Posebej bi

rad poudaril, da je v delovni organizaciji velika postavka tako imenovanih rezervnih delov, pri čemer mislim, da imamo doma sposobne kadre in možnosti, da marsikateri od sedaj uvoženi rezervni del naredimo doma s lastnih delavnic ali v sodelovanju s specializiranimi domačimi organizacijami združenega dela. Pri oblikovanju naših konfekcijskih izdelkov, pa tudi pri konstrukciji tkanin se bo potrebno že v samem nastajanju predloga končnega izdelka izogibati vseh dodatkov, ki so v glavnem iz uvoza in dajejo končnemu izdelku le modni ton. Sposobni smo to nadomestiti z domačimi proizvodi ali če teh ni, z drugačnim oblikovanjem izdelkov in tako dokončno izkoreniniti miselnost ljudi, da je vse, kar je iz uvoza, boljše od domačega, kar v mnogih primerih že zdavnaj ni več res.

Vprašanje: kaj je z našimi predvidenimi investicijskimi naložbami?

Odgovor: 30 % povečanje vrednosti tuje valute kakor tudi vsi ostali ukrepi, ki bodo sledili, nam narekujejo izredno gospodarno ravnanje z razpoložljivimi sredstvi. Zato bomo morali ponovno pretehtati vse predvidene investicijske naložbe in dati prednost tistim, ki bodo v najkrajšem času omogočale povečati izvoz izdelkov na tuje tržišče.

Tovarišu direktorju se zahvaljujemo za ta razgovor, ker nam je iz zelo konkretnih odgovorov na postavljena vprašanja nastala situacija razumljiva. Trudili se bomo osebno prispevati vsak na svojem delovnem mestu za uresničevanje dogovorjenih nalog.

S sestanka sindikalne skupine TOZD tkanina v predilnici: obratovodja predilnice Franc Pavlin razlaga delavkam podatke o poslovanju v letošnjem prvem trimesečju.

Krajevna skupnost in združeno delo

Ena največjih sprememb v ustavni koncepciji je opredelitev novih samoupravnih družbenoekonomskih in ostalih odnosov med OZD in krajevno skupnostjo (KS). KS je postala v bistvu sestavni del združenega dela v tem smislu, da imajo delavci v združenem delu takšen položaj, da odločajo o celotni družbeni reprodukciji, torej tudi o tistem njenem delu, ki se odvija v KS. Delavci v združenem delu odločajo o svojem delu in svojem življenju oziroma o zagotavljanju pogojev za to življenje. Z ustavnimi amandmaji leta 1971, še bolj pa z ustavo leta 1974 in z zakonom o združenem delu so razbite vsakršne pregrade med OZD in KS. Odpravljeno je umetno ločevanje med človekom kot proizvajalcem in njim kot občanom in potrošnikom. Ustvarjeni so ustavni pogoji za uveljavljanje delavcev in drugih delovnih ljudi kot celovitih socialističnih samoupravnih osebnosti. Z ustavo in drugimi dokumenti je onemogočeno odtujevanje odločanja delavcem na kateremkoli področju njihovih potreb in interesov.

Odnosi med delovno organizacijo in krajevno skupnostjo

Delavec kot ustvarjalec nove vrednosti odloča o njeni delitvi, to je tudi o združevanju sredstev za zadovoljevanje vseh potreb, ki jih uresničuje v kraju prebivanja. To so: proces družbene reprodukcije, družbeno načrtovanje proizvodnje in potreb, družbeni standard delavcev in njihovih kulturnih, socialnih, izobraževalnih in drugih potreb. Vsa ta in druga vprašanja zdaj ni mogoče reševati zunaj ali brez KS, ki s tem dobiva vlogo integralnega člena v procesu družbene reprodukcije. Med OZD in KS, kjer žive njihovi delavci, potekajo dvosmerni družbeni odnosi. Te različne družbenoekonomske odnose in ostale povezave je potrebno ustvarjalno vgrajevati v sistem samoupravljanja v enih in drugih skupnostih.

Pomembni sektorji, na katerih se vzpostavljajo te povezave, so:

- planiranje dela in razvoja,
- samoupravno združevanje sredstev za zadovoljevanje potreb delavcev v njihovem kraju prebivanja,
- vzpostavitev delegatskih povezav med delavci v združenem delu in krajevno samoupravo, kjer žive,
- problematika urejanja okolja in varstva narave,
- družbenopolitično povezovanje med DPO ene in drugih skupnosti.

V ZZD (člen 23) je vzpostavljen družbenoekonomski vpliv organiziranih potrošnikov v OZD, ki proizvajajo blago in storitve za neposredno porabo. Te OZD morajo sklepati samoupravne sporazume z organizacijami potrošnikov in skozi te sporazume se dosega vpliv potrošnikov na proizvodnjo, usmeritev, na kvaliteto proizvo-

preko 14.000 KS in samo v Sloveniji jih je približno 1.200.

Predstavljamo krajevno skupnost Bršljin

V tem sicer malo daljšem uvodu sem skušal malo bolj podrobno odgovoriti in osvežiti vprašanje, kaj je to KS, namen in povezava z združenim delom. Ta moj zapis pa bom nadaljeval s tem, da bom skušal predstaviti eno izmed številnih KS v naši občini, to je KS Bršljin, ki nam je delavcem Novoteksa najbolj poznana in s katero smo tudi močno povezani v mnogih zadevah. Tako bomo tudi dobili predstavbo, kako se v vsakdanji praksi uresničuje in izvaja ustavna koncepcija vseh odnosov med KS in OZD. Zato sem se odločil, da se bom pogovoril s tov. Zvonetom Bavčarjem, ki pozna vso problematiko v KS Bršljin, predvsem pa zaradi tega, ker ima zelo odgovorno funkcijo, saj je predsednik skupščine KS.

Postavil sem mu nekaj vprašanj:

– Kako si zamišljate sodelovanje KS z združenim delom in kakšne akcije ste do sedaj že izpeljali?

– Povsem razumljivo je, da interesi krajanov v KS Bršljin ne morejo biti odvojeni od interesov delavcev v združenem delu, čeprav prihaja tudi do takšnih primerov, da hoče krajan dru-

gače gledati na nek problem kot delavec v združenem delu in obratno. Iz tega sledi, da morajo samoupravni organi in DPO v KS posvetiti večjo pozornost problemom delavcev v združenem delu in si prizadevati za večje sodelovanje pri reševanju problemov TO ter vključevati v reševanje problemov v KS tudi združeno delo kot celoto.

Do sedaj, odkar obstaja KS Bršljin, je bilo več primerov (akcij), ko je KS sodelovala s TO, ki imajo sedež na tem področju. Ena izmed večjih akcij je bila izpeljana ob pripravi referendumu za krajevni samoprispevek, kar pomeni v KS Bršljin izgradnjo zdravstvene postaje; sprejeli smo ga lani in je sorazmerno dobro uspel. Ob tej priložnosti so se vse TO s tega področja lotile akcije za pripravo izgradnje zdravstvenega doma. Tudi v obdobju pred ustanovitvijo KS Bršljin so posamezne DO imele posluh do razvoja tedanje soseske; predvsem mislim tu na DO Novoteksa, ki je pri izgradnji osnovne šole prispevala večji delež sredstev. V zadnjem času opažamo tudi večje sodelovanje delegacij iz združenega dela in KS ravno pri usklajevanju potreb krajanov in delavcev v OZD. Nadalje je bilo veliko sodelovanje tudi na področju SLO in DS.

– Tovariš ing. Bavčar, vi ste direktor ene izmed največjih

(Nadaljevanje na 4. str.)

dov, na oblikovanje cen, na lokacijo teh OZD itd.

KS naj bi sodelovala z vsemi OZD, kjer delajo njeni prebivalci, ne pa samo s tistimi iz njenega območja. To seveda zaplete iskanje najbolj ustreznih povezav, če upoštevamo, da iz skoraj vsake KS pri nas odhajajo njeni prebivalci v številne OZD na območju KS v občini, pa tudi v sosednje občine in celo v sosednjo republiko.

Način povezovanja OZD in KS je samoupraven. Gre za sklepanje različnih družbenih dogovorov in samoupravnih sporazumov, v katerih se opredeljujejo skupni interesi in potrebe ter način njihovega uresničevanja.

Za ilustracijo naj navedem samo nekaj statističnih podatkov o številu KS pri nas. Podatki so iz leta 1978. V Jugoslaviji je

Brez kolodvora, vedno večjega prometa na njegovih tirnicah in nenehnega gibanja si krajevne skupnosti Bršljin sploh ne moremo predstavljati.

Eno izmed ozkih grl v prometu Bršljina – včasih kaže, da se bomo kar zadušili v prometnih stiskah, ki stopnjujejo zlasti ob zaprtih železniških tirih.

(Nadaljevanje s 3. str.)

TO v novomeški občini. Vem, da imate veliko odgovornost in precej dela že v sami DO, pa ste kljub temu tudi precej družbenopolitično aktivni, saj opravljate nekaj zelo odgovornih funkcij. Zanima me, kako vse to zmorate?

— Delo na delovnem mestu zahteva sicer res precejšnjo angažiranost, vendar pa smatram, da tudi delo kjerkoli drug-

je zahteva od slehernega posameznika neko aktivnost, saj vemo, da se mora človek ki živi v nekem okolju, vedno aktivno vključevati v življenje in delo okolja.

— Pred nami je novo srednjeročno obdobje in s tem tudi srednjeročni plan. Zanima me, kako se KS vključuje v pripravo teh še kako pomembnih dokumentov oziroma planov in ali je prisoten v teh pripravah pla-

nov interes krajanov KS in delavcev v združenem delu?

— Tako skupščina kot tudi svet KS si prizadevata uskladiti potrebe oziroma zahteve po razvoju KS in OZD na tem področju, pri čemer mislim, da je treba omeniti, da prihaja tudi do večjih ovir. Ena največjih ovir je, da naša KS nima nikakršnega veljavnega urbanističnega oziroma ureditvenega načrta za celotno področje. Zaradi tega prihaja do nemogočih zahtev posameznih DO po prostoru, pri čemer samoupravni organi KS ne morejo pravilno presojati o možnostih izkoriščanja tega prostora. Tako kot vse družbenopolitične skupnosti in DO pripravljata tudi naša KS srednjeročni plan, katerega glavni elementi poleg pridobitve urbanističnega oziroma ureditvenega načrta s posebnim poudarkom ureditve prometnega vozišča v Bršljinu, zajemajo še zgraditev zdravstvene postaje, razširitev osnovne šole, pridobi-

tev prostorov za delovanje DPO in ureditev preskrbe krajanov oziroma razširitev trgovske mreže.

— Na koncu najinega razgovora pa bi vas rad vprašal še, ali imate kakšno posebno sporočilo za naše delavce?

— Predvsem bi rad opozoril in prosil delavce v naši DO in še posebno tiste, ki živijo v naši KS (seveda velja tudi za vse ostale v drugih KS), da se aktivno vključujejo v razreševanje vseh problemov, ki so ali pa še bodo prisotni v KS kjer žive, ter da hkrati sproti tudi rešujejo te probleme. Pri tem bi hotel poudariti, da naj upoštevajo tudi interese in seveda možnosti vseh TO, v katerih delajo. Vsak naj se zaveda, da je delavec v združenem delu — proizvajalec, hkrati pa tudi krajan, zaradi česar mora tako tudi formirati svoje mišljenje in zahteve v OZD in tudi v okolju, v katerem živi.

BOJAN PUREBER

Pokroviteljstvo nad MD brigado „Baza 20“

Zveza socialistične mladine uveljavlja prostovoljno delo in mladinske delovne akcije kot sestavni del učnovzgojnega procesa, idejno-političnega in interesnega usposabljanja in delovanja mladih.

Udeležbo na mladinskih delovnih akcijah si prizadeva povezati s procesom usposabljanja za delo in samoupravljanje ter za prenašanje izkušenj, usposobljenosti in ustvarjalnosti mladih iz združenega dela na delovne akcije.

Mladinske delovne akcije v celoti nudijo možnosti, hkrati pa tudi obveznosti, da se skupno življenje in delo v brigadirskih naseljih ureja na samoupravnih odnosih. Tako organizirano življenje in delo omogoča vsakemu brigadirju, da se po vrnitvi z delovne akcije na najhitrejši način

živji v samoupravno življenje sredine, kjer dela in živi. V to šolo samoupravljanja, tovarištva, bratstva in enotnosti se vsako leto zelo uspešno vključujejo tudi mladi iz naše delovne organizacije. Udeležujemo se republiških in zveznih mladinskih delovnih akcij, kjer uspešno predstavljamo našo občino.

Pokroviteljstvo mladinskih delovnih brigad prevzemajo vsako leto delovne organizacije, ki omogočajo opremo brigade, da je le-ta lahko na delovišču in na interesnih področjih kar najbolj uspešna.

V LETOŠNJEM LETU SE OBČINSKA KONFERENCA ZSM NOVO MESTO OBRAČA NA NAŠO DELOVNO ORGANIZACIJO ZA POKROVITELJSTVO REPUBLIŠKE MLADINSKE DELOVNE BRIGADE GORIČKO, KI BO DELALA V ČASU OD 13. JULIJA DO 2. AVGUSTA. BRIGADA BO NOSILA IME „BAZA 20“, V NJEJ PA BO DELALO PŘIBLIŽNO 40 BRIGADIRJEV, MED NJIMI TUDI DVA IZ NAŠE DELOVNE ORGANIZACIJE.

Razen te akcije bo novomeška mladina sodelovala še na treh: na dveh zveznih akcijah, to je Kragujevac in Reka, ter na republiški akciji v Slovenskih Goricah. Tudi na teh akcijah bomo sodelovali mladi iz Novoteksa.

Mladi upamo, da bomo svojo udeležbo upravičili, kajti dozdajšnja udeležba na akcijah se je pokazala kot zelo pozitivna, saj so se v letih nazaj mladinci vračali iz akcij v delovno organizacijo z vrsto pohval in priznanj, pa tudi z nekaj najvišjimi priznanji, to je z značko udarnika. Obljubljamo, da se bomo iz akcij, ki so pred nami vračali z enakimi priznanji.

MIRA KUMP

Strokovna ekskurzija DITT Dolenjske v DEKORATIVNO in slovenski tehnični muzej

Zbrani pred tovarno smo z nezaupanjem pričakovali prihod avtobusa. Prispel je z nekoliko zamude. Krenili smo v tovarno Dekorativno. Sprejel nas je direktor tov. Nemec ter nam pojasnil potek proizvodnje ter trenutno stanje zmožnosti prodaje na tržišču. Povedal je, da v delovni organizaciji združuje delo 1500 delavcev, organiziranih v 4 tozde in skupne službe. Tri temeljne organizacije in skupne službe so v Ljubljani, medtem ko je TOZD Predilnica v Laškem. Lani so izvozili izdelke v 27 držav v vrednosti 80 milijonov dinarjev. S tako

realizacijo so ustavili dohodek, s katerim so pokrili družbene obveznosti.

Tov. Nemec je poudaril, da bodo poskušali z enakim številom delavcev narediti še več tkanin ter da je današnja legitimacija „dekorativcev“ rezultat prizadevanj celotnega kolektiva, ki stalno sledi napredku sodobne tehnologije.

Nato so nas strokovnjaki Dekorativne peljali na ogled obratov.

Poslovili smo se od gostiteljev in se odpeljali v tehnični muzej v Bistri. Lepo vreme in dobro razpoloženje nam je

omogočilo, da si z veseljem ogledamo spekter ohranjenih zanimivosti. V muzeju so prostori porazdeljeni za tekstilni, lovski, gozdni, prometni, elektro oddelek in še kateri. V ocnah smo bili kar enotni. Najbolj sta nas pritegnila lovski in prometni oddelek z zanimivostmi, katerih ne vidiš vsak dan.

Končno smo krenili proti Novem mestu. Pesem se je razlegla v prostorih avtobusa. Vedno znova čutimo med ljudmi odtujevanje, zato smatram, da so take ekskurzije nadvse dobrodošle.

ANICA PETRIC

Da bo delavec tudi sam obveščal!

AKCIJA 1000 DELAVCEV – SODELAVCEV

V sindikatu smo letos sprejeli akcijo za izboljšanje položaja na področju obveščanja v združenem delu... Pobuda za to akcijo je prišla na drugem srečanju novinarjev in organizatorjev obveščanja v OZD. Njen neposredni cilj je spodbuditi delavce k odzivanju na vsa dogajanja v delovni sredini oziroma k sodelovanju z glasili OZD, zato se

Uveljavila se je volja slehernega naroda

„... Jugoslovanska revolucija ni posnemala tujih modelov in oblik. Imela je široko zaledje v ljudskih množicah, posebej še v mladini, v množični organizaciji Narodnoosvobodilne fronte, katere idejno in politično jedro je bil delavski razred ob nedvomno priznani vodilni vlogi komunistične partije. Naša revolucija je od prvega dne izhajala iz načela, da se mora docela uveljaviti svobodna volja slehernega naroda in narodnosti...“

TITO (1978)

akcija tudi imenuje 1000 delavcev – sodelavcev. Akcija poteka od maja do konca leta, vendar naj bi postala stalen način dela sindikata na področju obveščanja. Drugi, širši pomen te akcije je izboljšati položaj na področju obveščanja. Pri tem je mišljena boljša organizacija in kvaliteta obveščanja ter podružabljanje sistema obveščanja.

Za uresničevanje tega cilja – pridobivanje novih sodelavcev – dopisnikov glasila v OZD je komisija za obveščanje in politično propagando pri občinskem svetu zveze sindikatov Novo mesto pripravila razgovor s predsedniki OO sindikata, novinarji in uredniki glasil iz vseh DO, kjer izdajajo svoje glasilo. Na tem posvetu so se med drugim dogovorili tudi, da nosijo sindikati za to akcijo vso družbenopolitično odgovor-

nost. Mislim, da bi bilo potrebno omeniti tudi to, zakaj so se v sindikatih odločili za akcijo.

Predvsem zaradi dejstva, da se je v zadnjih nekaj letih obveščanje v OZD močno razvilo, saj delavci vedno pogosteje dobivajo informacije, uporabljamo pa tudi vedno nove načine obveščanja. Pri tem ugotavljamo, da so delavci tisti, ki so le obveščani, so objekt obveščanja, sami pa v tem procesu ne sodelujejo. Nadalje ugotavljamo, da ni povratnih informacij, saj bi le nastak način, če bi to zaživel, razrešili hitreje in bolj učinkovito vse probleme v posameznih delovnih sredinah.

S to akcijo si želimo najprej pridobiti čim več novih dopisnikov, spodbuditi povratno informacijo in poiskati načine, da bi se delavci odzivali na dogajanja v lastni sredini. Zato moramo v ta namen v vseh DO postaviti akcijske odbore, v ka-

terih so predstavniki vseh DPO, samoupravnih organov, uredniškega odbora ter glavni in odgovorni urednik glasila. Odbor bo moral pripraviti načrt za izpeljavo akcije in s tem seznaniti vse delavce. Moram reči, da v naši DO ta odbor še ne dela, vendar pa bo v kratkem. Ravno tako morajo vse OO zveze sindikatov do konca junija pripraviti analizo obveščanja v lastni sredini in na osnovi ugotovitev načrtovati aktivnost za odpravo ugotovljenih slabosti.

BOJAN

Domače glasilo – za vse naše TOZD!

S SEJE IZDAJATELJSKEGA SVETA GLASILA NOVOTEKS

Izdajateljski svet glasila Novoteks je imel 5. junija redno sejo z naslednjim dnevnim redom:

1. analiza glasila št. 7 – načrt glasila št. 8
2. akcija 1000 delavcev – sodelavcev
3. zastopnost TOZD predilnica Metlika v izdajateljskem svetu
4. omejenost sredstev za avtorske honorarje
5. slučajnosti.

Pri načrtovanju glasila št. 8 smo ugotovili, da bomo zbrali

dovolj potrebnih prispevkov; vendar ugotavljamo, da nekateri deli naše DO še vedno ne oglašajo v glasilu;

– prav ob akciji 1000 delavcev – sodelavcev je potrebno spodbuditi mnogo širši krog sodelavcev, ki naj postanejo dopisniki v našem glasilu. V tej akciji, ki je vseslovenska, so mišljeni predvsem novi sodelavci – dopisniki. Če bo prispevkov dovolj bomo uvedli za njihovo objavo posebno stran.

– Ugotovili smo, da je zastopnost TOZD Predilnica Metlika v izdajateljskem svetu slaba.

Ta del naše DO tui slabo sodeluje s prispevki v glasilu. Izdajateljski svet zato predlaga družbenopolitičnim organizacijam in samoupravnim organom TOZD predilnica Metlika, da z vso resnostjo prouči in reši to neprijetno vprašanje.

Akcija z geslom: „Tisoč delavcev – sodelavcev“ nas vse zavezuje, da okrepimo in razvijamo dobro in široko dopisniško mrežo v združenem delu.

– Ugotovljeno je, da so za izplačevanje honorarjev planska finančna sredstva mnogo preškromna. Zato sporočamo vsem dopisnikom, ki za glasila št. 5, 6 in 7 niso dobili izplačanih ho-

norarjev, da počakajo, dokler se to vprašanje ne uredi.

HINKO ŠINTLER

Priporočamo vam!

Miran Potrč, predsednik sveta zveze sindikatov Jugoslavije.

Pred kratkim je izšla knjižica Mirana Potrča DRUŽBENO PLANIRANJE. Knjižico priporočamo vodstvom sindikalne organizacije in organom samoupravljanja, saj je pomemben pripomoček pri sprejemanju planskih aktov.

V knjižici so obdelana temeljna izhodišča družbenega planiranja, prikazana je vrsta konkretnih rešitev, vsebina in postopek planiranja v posameznih organizacijah in skupnostih ter družbenopolitičnih skupnostih.

Cena knjižice je 23 din; naročimo jo lahko pri: DDU UNIVERZUM Parmova 39, p. p. 106 – 61000 Ljubljana

Ali se zavedamo, da je glasilo Novoteks naše glasilo in da je vsebina glasila ogledalo nas vseh?

Ne sme nam biti vseeno, kakšno je naše glasilo. Zato dopisujte! Vsakega prispevka bomo zelo veseli. Nič

Se res ni nič zgodilo?

zato, če je morda napisan z okorno roko, ga bomo že obdelali.

Povsod se nekaj dogaja – pišite o tem! Mogoče bo vaš prispevek pomagal bralcem glasila pri takih ali podobnih dogajanjih. Mogoče pa se je dogodilo nemogoče – in se v neki TOZD ni prav nič dogodilo, pa ni bilo o čem pisati. Tako vsaj kaže, ker vzlic vsem poizkusom, da bi spodbudili k pisanju, tudi v tej številki našega glasila ni nobenega prispevka iz

TOZD Predilnica Metlika in

TOZD Konfekcija Trebinje.

Kaj pravite na to delavci predilnice in konfekcije III. – ali ste s tem zadovoljni?

DOPIS ZVEZNEGA SEKRETARIATA ZA FINANCE

RS ZSS za obveščanje v združenem delu nam je poslal dopis Zveznega sekretariata za finance kot dogovor na nerešeno vprašanje omejevanja avtorskih honorarjev.

Uradno tolmačenje pomočnika zveznega sekretarja za finance kaže, da omejevanje ne velja za časopisno-založniško dejavnost, v katero šteje republiški zakon o javnem obveščanju (Uradni list SRS 7/73) tudi glasilo v združenem delu.

To je gotovo najboljši odgovor za vse izmed nas, ki ste zlasti v zadnjih dneh spraševali, kako in kaj.

HINKO ŠINTLER

LIKALNICA: obljube se ne uresničujejo...

Teško pričakovani boljši pogoji se niso uresničili. Dolga leta minevajo v pričakovanju, da bi se uresničile obljube o izboljšanju pogojev v naši tesni, pretesni likalnici. Leto za letom teče, dopust za dopustom mineva, a naša likalnica pa ne doživi nobene spremembe. Bliza se mesec, v katerem se bomo zopet odločili za naš težko pričakovani dopust. Že dolgo let se ponavljajo obljube, da pridemo po dopustu v preurejeno likalnico. Toda obljube so ostale, naša likalnica (tako rekoč mučilnica) pa stoji nespremenjena.

No, sedaj se je konec koncev tudi to našetudi to naše zadnje drlo. Likalnica ostane še naprej stisnjena v svojem tesnem kotu brez novih klimatskih naprav, brez varnostno in tehnično izpopolnjenih novih strojev kot tudi brez normalnih transportnih in delovnih poti.

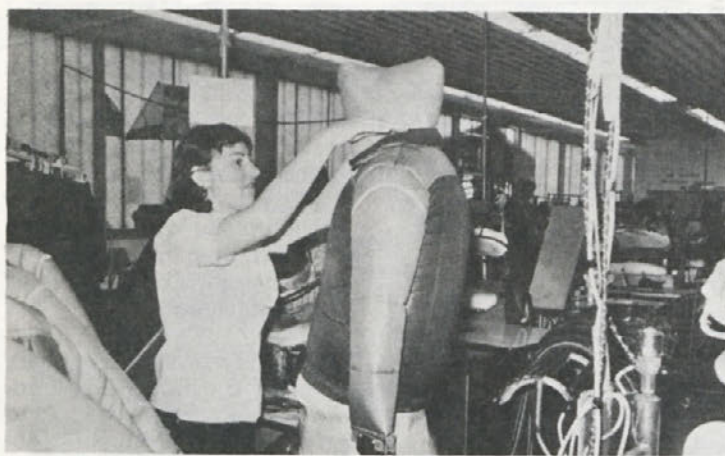
Spremenjene so samo naše, že tako prenatrane norme.

Kajti naša visoka temperatura ne dovoljuje, da bi zamrzile, ampak jo visoko vzdigujejo navzgor. Vsak dan, ko prihajamo na svoje delovno mesto, sprašujemo drug drugega, koliko stopinj bomo prenesli brez kakršnihkoli posledic. Kot vemo, sta vročina in para zdravju zelo škodljiva in tudi zelo nevarna.

Zato je težko reči, kako dolgo bomo še vzdržali. Imamo varnostno in tehnično že neizpopolnjene stare (amortizirane) stroje, ki vsak dan težje zdržijo svoje breme. Toda kot pravi pregovor: „Sila kole lomi“, morajo dati od sebe količino in kvaliteto, pa čeravno od njih teče, namreč od likalca znoj, od stroja pa voda.

V upanju, da v tem petletnem planu, čeravno smo sedaj v stabilizaciji in dogovoru, da se ne gradi, ampak v tem novem obdobju naj bi se pa tudi tu res zavzeli za izboljšavo strojev in delovnih pogojev.

PAVLA DRENK

Fotografija ne pove nič, da delamo v tesnem kotu brez novih klimatskih naprav, brez varnostno in tehnično sodobnejših strojev, pa še brez normalnih transportnih in delovnih proizvodnih poti. In tudi pri takih slabih delovnih pogojih se likalci vneto bore za skupen proizvodni dinar!

Gibanje zaposlenih v zadnjih dveh mesecih

V času od 1. 4. 1980 do 31. 5. 1980 so v našo delovno organizacijo prišli in odšli naslednji delavci:

Prišli:

TO TKANINA – DURIC Mujo, DRAGOJEVIĆ Jela, MARINKOVIĆ Zdravko, ASAN

Myseen, MIGALIČ Maks, HOČEVAR Jožica, MATKO Bogo, MILJEVIĆ Milka, LEŠIĆ Borca, MIŠIĆ Grozdan, IVANIĆ Dušana, MILOTIĆ Jela, BRAJDIĆ Igor, NIKOLIĆ Nikola, SELAK Silva, VUKAŠINOVIC Zora, UCMAN Jože, ŠODOLOVIĆ Džordžo.

TO KONFEKCIJA – NOV-KOVIĆ Dušana, KIŠ Kata, METELKO Darinka, PUST Jožefa, PETROVIĆ Branka, IGNJIĆ Vinka.

DSSS – DUKIĆ Radovan, MUJKANOVIC Omer.

TOZD TRGOVINA – ARNAUTOVIĆ Branka (prod. Karlovac), JEREMIĆ Jasminka (prod. Arandjelovac).

ANA

Odšli:

TO TKANINA – SEVER Frančiška, ZMAJŠEK Viktor, AGOVIĆ Vejsel, TOPIĆ Veljko, SUVAJAC Milenko, JOVIĆ Gojko, BREZAR Valentin,

TEKAVEC Matilda, TRIVUNDŽA Mira, ZILIĆ Seada, MACEDONI Majda, KUKMAN Franc, ILIĆ Smilja, DURAKOVIĆ Džemal, GAČNIK Franc, PRIMC Franc, MIŠKOVIĆ Lucija, MUMINOVIĆ Ramo, MUMINOVIĆ Hasan, DURAKOVIĆ Selman, ŠPINE Bara, DŽURDŽEVIĆ Dragan, PAVŠELJ Mira, STOJANOVIĆ Slavica, SOMRAK Marjan, KOSEC Jože.

TO KONFEKCIJA – GRABNAR Marija, ŠIŠKO Marija, ŽABKAR Jožica, TEROPŠIĆ Amalija, KAJIĆ Mevlida.

DSSS – IVKOVIĆ Stojanka, TOMAŽIN Majda, PRIMEC Jože, DRENK Anton, JANC Jože.

ANICA ŠERE

Deveti kongres slovenskih gasilcev

Za nami je IX. kongres GZ Slovenije, ki je bil 7. in 8. junija v Brežicah. Na tem kongresu smo dali gasilci svečano obljubo predsedstvu SFRJ in CK ZKJ, da se bomo tovarišu TITU oddolžili z delom. Pred nami je torej velika moralna obveznost, da naše besede in obljubo tovarišu TITU potrdimo z novimi rezultati, ki bodo v skladu z mestom in vlogo, ki jo je naš maršal dal gasilstvu ob tretjem mednarodnem tekmovanju gasilcev leta 1966 v Karlovcu, ko je dejal:

„GASILSTVO je takoj za armado edina organizirana in strokovna sila, ki lahko in mora strokovno in organizirano intervenirati v velikih nesrečah in katastrofah, poleg redne dolžnosti zaščite pred požari.“

Sprejeli smo resolucijo, ki zavezuje vse člane gasilskih organizacij, da se aktivno kot posamezniki in organizacije vključujejo v vseh sredinah in okoljih v vse oblike aktivnosti SLO in družbene samozastite, posebno v KS in TOZD. V skladu z ocenami razmer naj izdelajo v svojih sredinah ustrezne programe tudi za tovrstno usposabljanje in aktivnosti, tako da se bodo gasilske organizacije kot družbene organizacije in del frontno organizirane SZDL pri uresničevanju ob vsaki priložnosti tudi uveljavile kot pomemben dejavnik. Ugotovili smo, da v naših delovnih organizacijah raste zavest in spoznanje o nujnosti požarnega varstva, da delavci zavestno in požrtvovalno so-

delujejo pri gašenju in reševanju. Zadolžitev za nadaljnje delo je bilo še več, zato bomo morali delati nesebično in požrtvovalno, da bodo naši rezultati uspešni.

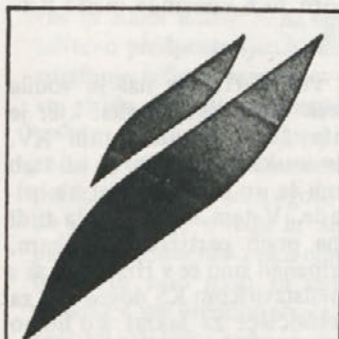
Z našim delom in problemi se je neposredno na zaključnem delu seznanil tudi predsednik IS Slovenije dr. Anton VRATUŠA. V svojem govoru je poudaril pomen gasilstva; zadovoljen je z našimi dosežki, želi pa, da bi bili še bolj uspešni.

Na zaključnem delu se je pokazala množičnost gasilstva. V slavnostni paradi je sodelovalo 5.600 gasilcev z najmodernejšo opremo, ki jo imamo na razpolago za gašenje in hitre intervencije pri raznih elementarnih nesrečah.

V zaključnem delu moram pohvaliti udeležence v paradi iz dolenskega področja. V paradi je sodelovalo 536 gasilcev in gasilk iz Novega mesta, Metlike in Črnomlja. K tej številki so prispevali svoj delež tudi Novoteksovi člani IGD. Nesebično so se odzvali vabilu članov ostalih gasilskih zvez in s tem pripomogli k prikazu množičnosti v gasilskih društvih.

IX. kongres mi bo ostal v zelo lepem spominu, saj so nas Brežičani sprejeli zelo prijazno. Vsi občani so se zelo potrudili za čim boljši utrip kongresnih dni; tako rekoč je prispeval sleherni občan za prijetno počutje nas delegatov in gostov. V tem času je bilo veliko kulturnih prireditev in razstav. Zelo veliko je bilo za-

nimanja za razstavo v Posavskem muzeju z naslovom „ŽENSKA V GASILSTVU“. Ta razstava je prikazala veliko akcijo v gašenju požarov in pomoč pri elementarnih nesrečah, kjer so gasilke z vso spretnostjo in zavzetostjo brez panike pomagale pri reševanju in omejevanju požarov.

**IX. KONGRES
GASILSKE
ZVEZE
SLOVENIJE**

**BREŽICE
7./8. JUN. 1980**

Spominski pohod Novo mesto – Prijedor, se pravi: BAZA 20 – KOZARA, smo načrtovali za dan OF in za praznik dela. V tem času pa se je zdravstveno stanje tovariša Tita bistveno poslabšalo, zato smo sklenili načrt spremeniti tako, da smo prestavili čas pohoda na 17. V. 1980, se pravi okoli dneva mladosti.

Da pa prvotni datum ne bi pomolnoma propadel, ker so bili ljudje ob prvi etapi že obveščeni o našem pohodu, smo se odločili, da v soboto, 16. IV. 1980 z avtomobili obiščemo te kraje in ljudi.

Zgodaj popoldan smo se ustavili v Jurovskem brodu pri tovarišu Ivu; tu nas je čakal tudi Toni Stanković, sin partizanske matere iz Žakanja, h kateri smo bili tudi namenjeni. Med kratkim postankom smo malo poklepetali in prigriznili. Po okrepčilu smo se odpravili v vas Žakanje, kjer smo se ustavili pri materi Ani Stanković, katere dva sinova je vzela NOB; dala sta mladi življenji zato, da danes mi lepše in bolje živimo.

V izbi stare hiše, kjer so zidovi pokriti s slikami sinov Stankovičeve mame, s slikami, ki nas spominjajo na slavno preteklost, je ob kozarčku domačega stekla sproščen razgovor.

Dva sinova sta bila v partizanih, njej, materi, pa takrat ni bilo lahko; vsa vas je bila ustaška, le ona med njimi pa partizanska mati. Žandarji so jo zasliševali, kje ima sinove. Govorila je, da ne ve, oni pa, da je slaba mati, ker ne ve kje ima sinove. Pravi, da še sama takrat ni zagotovo vedela, ali so partizani dobri ali slabi ljudje. Kljub temu pa je v sebi čutila, da sta sinova ravnala prav in ravno zato je lahko pogumno prenašala vsa zasliševanja.

Povedala je, da je njen prvi sin padel nekaj mesecev pred kapitulacijo Italije, za drugega pa je še po koncu vojne upala, da je živ. Šele po koncu vojne je zvedela, da je bil ranjen in da je pozneje umrl. Bil je sekretar SKOJ v brigadi. Pokopan je v Belem potoku v Liki, kjer je bil v bolnici, ki je bila izdana in so jo Nemci uničili, z njo vred pa tudi vse ranjence.

Ona, partizanska mati, stara 78 let, je o teh dogodkih govorila tako živo kot da se je to pravkar zgodilo. Med našim pogovorom je v izbo vstopil tov. Franjo NOVOSEL, predsednik ZB NOV iz Ribnika; tudi on je opisal nekaj spominov iz naše slavne preteklosti. Povedal je, kako je v znanem ustaškem kraju STATICE (med Karlovcem in Dugo Reso) pobegnil izpod vešal in ušel bos ustaškim koljačem.

Pomenkovali smo se tudi o vsakdanjih stvareh in se počutili kot doma; čeprav je bilo prijetno, nas je čas začel priganjati. Izročili smo materi skromno darilo in se poslovili, obljubili, da se oglasimo, ko bomo zares krenili na pohod in se odpravili naprej. Z nami je šel tudi tov. Novosel.

Na poti smo se ustavili v Ribniku pri spomeniku, ki stoji na mestu, kjer so 1. 11. 1944 ustaši ustrelili tri politične delavce. Na spomeniku je napisano sto eno ime borcev in žrtev fašizma, ki so dali svoja življenja za naš lepši danes. Na spomeniku je tudi napisano ime Stanković Nikola, ki nas je spomnilo na komaj končani obisk pri njegovi materi. Nedaleč od spomenika je star grad, v katerem je bila 1943, leta bolnica 43. Istarske divizije, nekaj časa pa je bila notri tudi komanda mesta Ribnik.

Pot v Hrašče nas je vodila prek Martinskega vrha, kjer je leta 1944 operirala tudi XV. slovenska brigada; tu je bil štab tudi še po prihodu Istarske brigade. V tem kraju je bila tudi ena prvih partizanskih tiskarn. Pripeljali smo se v Hrašče in se s predstavnikom KS dogovorili za prenočišče za takrat, ko bomo uresničili našo zamisel peš iz Novega mesta na Kozaro. Vse so to kraji, kjer so se borili naši borci. Tu je vse polno ljudi, ki te sprejmejo z odprtim srcem, resnično kot prijatelja.

Proti večeru smo bili zopet pri Ivu v Jurovskem brodu. Po kratkem postanku smo se poslovili in vrnili domov s trdnim prepričanjem, da bomo to pot drugič zares opravili peš.

Na pot smo šli 17. maja ob enih zjutraj

Čas gre neusmiljeno svojo pot; kar naenkrat je prišel dan odhoda, to je 17. maj 1980, sobota. Dan, ki je bil določen za resnični začetek našega pohoda, v spomin na 35-letnico svobode, BAZA 20 – KOZARA.

V začetku je naša skupina štela sedem članov, nazadnje pa smo ostali samo tov. Danilo, Miro in jaz. Mi trije smo vzeli pot pod noge, nahrbtnike na hrbet in se preko Gorjancev napotili proti cilju – KOZARI.

Če sem samo pomislil kje je to, se mi je zdelo, da je neizmerno daleč, toda razmišljanje mi ni jemalo poguma. Mor-da se kdo sprašuje, zakaj smo se odločili na ta pohod. Odgovor je zelo preprost: hoteli smo proslaviti 35- obletnico svobode na najbolj primeren način in to je spominski pohod.

Ob enih ponoči, ko je še trda tema ovijala naše Gorjance, smo začeli pohod. Kar nekam skrivnostno se nam je zdelo vse skupaj, noč, rosenje dežja in dolga pot. Kot da je v tem nekaj simbolike. Zatopljeni vsak v svoje misli hodimo tiho, kot bi se bali, da ne prebudimo še speče narave. Ko smo se začeli spuščati proti Hrastu in Suhorju, se je začelo daniti in tudi mi smo kljub slabemu vremenu oživali in se začeli pomenkovati, da nam je bila krajša pot. Kmalu smo se začeli spuščati proti Metliki.

Metlika je staro mesto, ki je bilo v srednjem veku sedež slovenske in metliške marke. Kot mesto je bilo prvič omenjeno že leta 1365. Kraj je veliko trpel zaradi turških vpadov, kuge in požarov, leta 1705 pa je pogorel do tal. V zadnji vojni po kapitulaciji Italije je bila Metlika svobodno partizansko mesto. V stari osnovni šoli je bila med NOB oficirska šola, leta 1944 pa je bilo tu zborova-

nje grafikov in tehnikov iz NOB. Kraj je znan tudi po vin-ski kleti in dobrem vinu, ki se imenuje metliška črnina. To je le nekaj drobcev, ki naj na kratko predstavijo prvo mesto, ki je počasi ostajalo za nami.

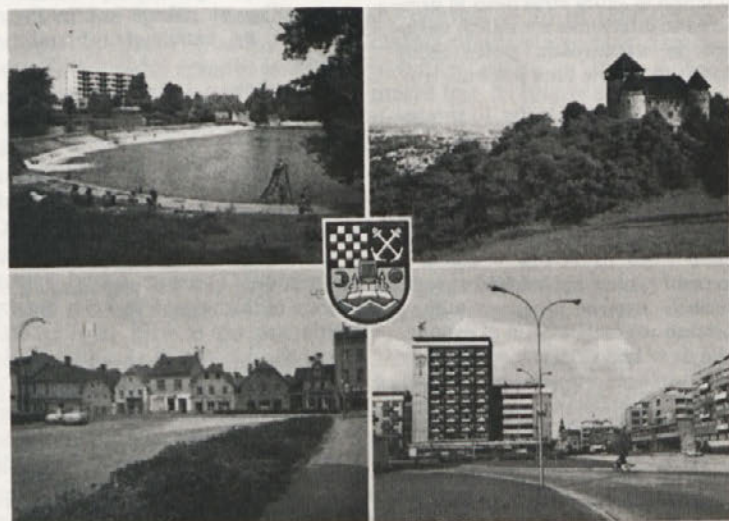
Prehodili smo jo kar „mimo-grede“ in se znašli na mostu čez reko Kolpo, ki je na drugi strani že KUPA. Že zdavnaj je bil dan, pršenje pa še vedno ni hotelo prenehati. Kmalu smo v Jurovskem brodu zopet pri našem Ivu, ki je za nas popotnike pripravil zajtrk. Po kratkem počitku gremo naprej, z nami pa se je napotil tudi Ivo in njegova hči Ivanka. Pot nas je vodila v Žakanje k partizanski materi Ani Stanković; sedaj se ne za-držujemo, samo lepo jo pozdravimo, njen sin Toni pa se poda z nami, da nam pokaže poto čez travnike, da bi si skrajšali pot in se izognili trdi cesti, ki smo je imeli za ta dan že dovolj v nogah. Pot nas je vseskozi vodila po tipični belokranjski pokrajini, poraščeni z brezami, ki so bile zaradi slabega vremena videti kar nekam žalostne. Preko Martinskega vrha smo pozno popoldne prispeli v Hrašče.

Leta 1943 so v tej vasi formirali Karlovski odred, ki je pre-rastel v karlovsko brigado, ki se je potem borila do konca vojne.

Metlika – Hrašče – Karlovac, kilometri se nabirajo ...

Ustavili smo se pri predsedniku KS tovarišu Lovrinić Drago-tu, kjer smo nameravali prespati na senu, vendar nam ni dovolil; dejal je, da ima za nas pripravljene postelje in da bomo spali v hiši. V bližnji gostilni smo se okrepčali, se poslovili od Iva in Tonija ter odšli spat na čiste postelje; utrujeni od poti smo kmalu zaspali. Zjutraj, ko smo vstali, nas je že čakal zajtrk.

(Nadaljevanje na 9. str.)

Štiri karlovške razglednice ...

(Nadaljevanje z 8. str.)

Okrepčali smo se in se toplo zahvalili za gostoljubnost, vzeli smo pot pod noge in se odpravili proti Karlovcu. Do tam smo imeli še 15 km. Obetal se nam je lepši dan kot je bil prejšnji. Pot nas je vodila po ravnini mimo Kolpe proti Karlovcu; vlekel se je, ker smo hodili po asfaltu in Karlovca kar ni hotelo biti.

Karlovac je lani praznoval 400 letnico svojega obstoja; pokrovitelj je bil tov. TITO. Karlovac stoji na sotočju štirih rek: Kolpe, Korane, Mrežnice in Dobre. Ustanovljen je bil leta

1579, kot šestokratna trdnjava za obrambo pred turškimi vpadi. Postopoma je iz čisto vojaškega naselja postal trgovsko mesto, ker leži na križišču poti proti morju in žitorodnim ravninam.

Med obema vojnama je bila v Karlovcu že močno razvita industrija, vzporedno z njo pa se je razvijal tudi delavski razred. Že leta 1920 so imeli v Karlovcu komunista za župana, ki se ga pozneje sicer nasilno odstavili, toda delavci niso poklekli; njihova revolucionarna naravnost je veliko doprinesla v NOB. Karlovac z okolico je dal ogromni krvni davek med NOB: 33.000 žrtev fašističnega nasilja in 7.000 padlih borcev. V vojni je sodelovalo 25.000 borcev s tega področja, 27 borcev je bilo proglašanih za narodne heroje Jugoslavije. Karlovac je bil osvobojen 6. 5. 1945 leta in ta datum tudi praznujejo kot občinski praznik.

Današnji Karlovac se razprostira nedaleč od nekdanje utrdbe; razvil se je v veliko moderno mesto z okoli 56.000 prebivalci.

Na domu predsednika hrvaškega izvršnega sveta

Tako sem vam na kratko predstavil Karlovac, drugo mesto na našem pohodu. Tu je bil naš cilj dom tov. Pere Flekovića, predsednika IS Hrvatska. On nas je namreč povabil, naj ga na svojem pohodu obiščemo. Ko smo pozvonili na vratih preproste karlovske hiše, kar nisem mogel verjeti, da je tu doma predsednik IS. Odprla nam je njegova žena, zelo prijazna ženska; povedala je, da moža ni doma in da mu je žal, da nas ni mogel osebno pozdraviti. Na Petrovi gori je bil velik narodni zbor ob proslavi preboja italijanskega obroča leta 1942. Zbora se je moral udeležiti tudi tov. Fleković. V kraju Biljeg so odkrili spomenik, slavnostni govornik pa je bil general Dušan Pekić.

Tov. Flekovića nas je prijazno povabila v hišo, ponudila nam je izdatno malico, ki smo jo z veseljem pospravili. Potem smo se pogovarjali o naši poti, o namenu in tudi o vsakdanjih stvareh in to tako sproščeno kot da smo doma. Hitro je mineval čas in morali smo naprej, ker je bila pred nami še dolga pot tistega dne; do tu smo jo opravili le majhen del. Poslovali smo se od prijazne gostiteljice in se ji zahvalili, ona nam je zaželela srečno pot in že nas ni bilo več. Zelo počasi se je začel Karlovac oddaljevati, saj je Karlovac zelo dolgo mesto.

(Se nadaljuje)

ZAHVALA

Prijetno sem bil presenečen, ko sem dobil obvestilo, da sem iz naše delovne organizacije predlagan za priznanje, ki ga podeljuje Zveza sindikatov Slovenije na predlog občinskega sveta sindikatov in delovne organizacije.

Prišel je 23. april, ko smo se zbrali v muzeju NOB. Pred podelitvijo priznanj so nam harmonikaši in recitatorji pripravili zelo pester program. Po podelitvi priznanj pa se je med nami razvil živahen pogovor. Potekal je v prijetnem vzdušju, v spominih na sodelovanje in delovanje na raznih področjih. Mislim, da je bila pripomba enega izmed dobitnikov priznanja OF kar v redu, ko je dejal:

„Srečevali smo se pred tridesetimi leti kot mladinci, srečujemo se zdaj, vsak na svojih zadolžitvah.“

Upam, da se nismo zadnjič!

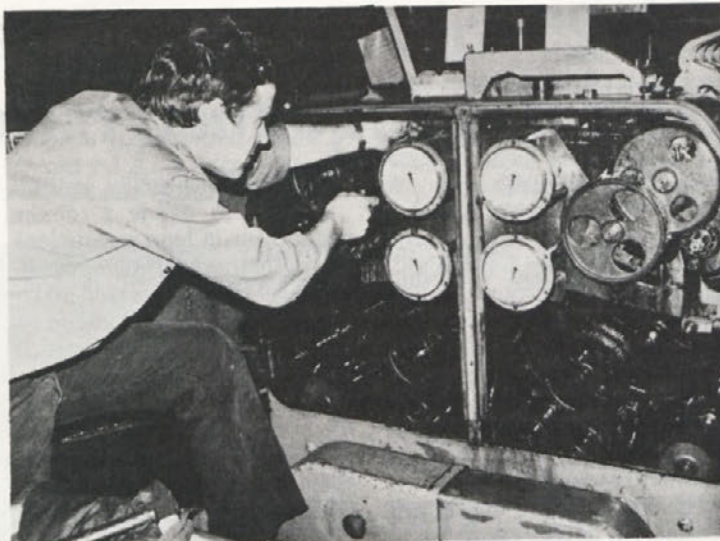
Lepo se zahvaljujem za vse čestitke, ki ste mi jih ob tem priznanju izrekli. Posebno pa še za izredno lep članek in čestitke v našem glasilu.

HVALA VAM, TOVARIŠI!

ALOJZ BLAŽIČ

Samo 22.500 ton sladkovodnih rib

V vseh jugoslovanskih rekah, jezerih, ribnikih in kanalih so lani ulovili 22,5 tisoč ton sladkovodnih rib, kar pa je 12 odst. manj kot v letu 1978. Celoten ulov sladkovodnih rib so povečali samo v Bosni in Hercegovini (za 18 % več kot leto dni prej). Od celotnega ulova, zasebni in športni ribiči pa so ujeli 3,5 tisoč ton sladkovodnih rib.

Drago Novak, eden izmed vrževalcev strojev v naši predilnici.

Prej 211, zdaj le še 42 kg olja za predilne stroje!

V predilnici smo imeli že kmalu po montaži novih strojev (1965) probleme s preveliko porabo olja. V glavi predilnega stroja so nameščeni vsi zobniki za pogon stroja za razteg in zavoje. Te zobnike je potrebno med obratovanjem neprekinjeno mazati. Zaradi hitrega vrtenja so zobniki olje odbijali po stenah. Glave predilnega stroja ni mogoče hermetično zapreti, zato je olje teklo iz ohišja pod stroj. To olje je bilo potrebno najmanj dvakrat v osmih urah očistiti, za kar smo porabili precej čistilnih krp; kg čistilnih krp stane 25 din.

Večkrat smo poizkušali ta problem rešiti, vendar nismo uspeli vse do letošnjega januarja, ko je skupina treh vzdrževalcev – Franc Franko, Drago Novak in Karel Barbič – na stalno zahtevo predpostavljenih, da to vprašanje rešimo, vgradila v glavo stroja nov sistem mazanja, seveda poizkusno najprej na enem stroju. Po enomesečnem poizkusnem času smo ugotovili, da je mazanje v redu in da se porabi neprimerno manj olja. V februarju smo nato ta sistem vgradili v vse predilne stroje. Po preteku dobrih treh mesecev oziroma danes smo ugotovili sledeče:

leta 1979 smo porabili 2540 kg olja ali 211,6 kg na mesec. Letos pa znaša poraba na mesec 42 kg, se pravi občutno manj.

Mislim, da je v našem kolektivu še veliko stvari, ki bi se dale izboljšati, seveda z malo več volje in sodelovanja.

Tudi to je naš prispevek k stabilizaciji.

KAREL BARBIČ

Pri konfekcijskem delu še vedno ne moremo brez ročnega likalnika

LETOS: 87 MILIJONOV STEKLENIC ZA PIVO PREMALO

Steklenic pri nas še ne znamo vračati v kroženje med industrijo, trgovino in potrošnikom. Zato bo letos primanjkovalo v državi kar 87 milijonov steklenic za pivo, od tega 15 odst. v slovenskih pivovarnah. Steklenic manjka Radenski, Rogaški, oljarnam in industriji brezalkoholnih pijač. Odkupne cene s steklenic niso spodbudne, ponekod so pri jemanju steklenic še vse preveč izbirčni, steklene črepinje pa verjetno tudi nimajo prave odkupne cene. Dobro so se obnesle ponekod uspešne zbiralne akcije. Pri tem pa so milijoni kleti in podstrešij še vedno polni najrazličnejše steklene šare.

Ob 25. obletnici potovanja v službi miru in sožitja med narodi sveta

Piše: Ivan Ivković

Ko listam svoj dnevnik, mi tako živo prihajajo v spomin dogodki izpred četrto stoletja, kot da bi to bilo včeraj. To je bil dan, ko smo Titovi mornarji z ladjo Galeb zasidrani čakali na dolgo, nepozabno pot miru v oddaljeno prijateljsko deželo, v Indijo in Burmo.

Na Reki, našem največjem pristanišču, je tega zgodovinskega dne konec novembra 1954 bilo zelo veliko ljudi. Toliko zbranih ljudi na enem mestu do tedaj še nisem videl. Prišli so iz vseh krajev naše domovine, da zaželijo srečno pot in mimo morje tovarišu Titu.

daj naši največji jadrnici „Jadran“, ki nas je z robnim pozdravom in lepo razporejenimi mornarji na jarbolih pozdravila. Oglašale so se sirene po tovarnah in ladjah, iz množice na obali pa se je čulo v vseh jezikih jugoslovenskih narodov in narodnosti „Srečna ti pot – tovariš TITO!“ Razdalja se je večala, v daljavi so se kot sence videle roke, rute, zastave in transparenanti.

Izpluli smo. Izven obalnih voda so nas pozdravljale posadke naših rušilcev Triglava in Biokova. Ta dva rušilca sta zavzela svoj prostor levo in desno za Galebom ter spremljala tovariša Tita na tej zgodovinski poti.

Blizu Boke v črnogorskem Primorju se nam je pridružila še trgovska ladja Dinara. Tako je bil konvoj izpopolnjen; zbrani smo bili vsi, ki smo imeli srečo spremljati tovariša Tita v daljne prijateljske dežele.

Posadke ladij so brezhibno opravljale svoje naloge. Vsi so bili srečni in ponosni, morje je bilo mirno, tovariš Tito vesel in razpoložen. Skratka, bilo je enkratno. Vzdušja, ki je bilo na tem potovanju, se ne da opisati.

Zapustili smo lepo modro Jadransko morje; plujemo po Jonskem morju, ki nas je sprejelo mirno kot da sluti, da je Tito na svojem zgodovinskem potovanju kot ambasador miru in mednarodnega sodelovanja.

Četrty dan neprekinjenega potovanja se že čuti topli val Afrike, bližamo se Egiptu. V daljavi se vidi Port Said. Vpluli smo v pristanišče. Na desni strani vidimo spomenik graditelju Sueškega prekopa, Ferdinandu Lessepsu.

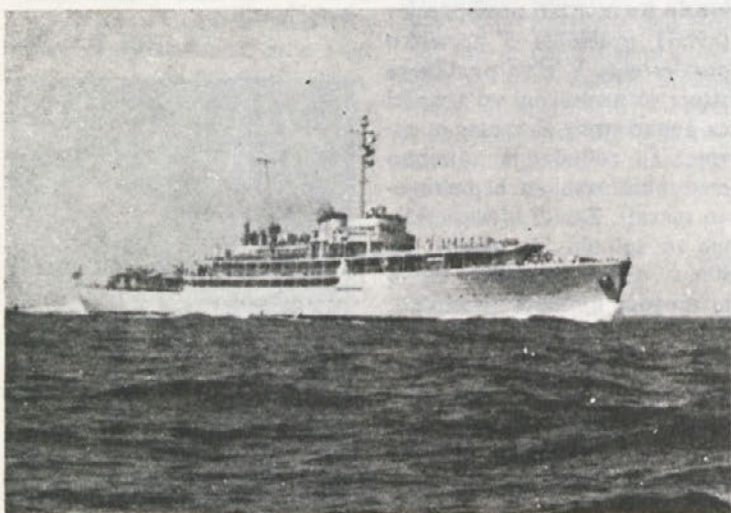
Po štirih dneh vožnje so utihnili motorji. Iz palube si ogledujemo vrvež ljudi v pristanišču in množica ladij okoli nas. Čakali smo 10 ur, da bi ladje ob polnoči druga za drugo nadaljevale pot skozi prekop. V teh desetih urah čakanja smo marsikaj zvedeli o prekopu. Prekop, ki so ga gradili o 1869. leta, je dolg 161 km, širok od 76 do 132 m in globok 12 m. Prekop močno skrajša pot do

Indije, Avstralije in vzhodne Azije.

Vožnja skozi prekop je izredno počasna. Na levi strani je prava puščava; stražarji na kamelah, na desni cesta, ki povezuje Port Said z Ismalijo in Suezom, na cesti motorizirana straža. Približno na polovico poti je dvojni prekop, kjer se srečujemo z ladjami, ki plovejo v nasprotno smer. Bilo je zelo slikovito, ladje druga za drugo različno velike in pod različnimi zastavami, počasna vožnja po prekopu in preko jezer, skratka svojevrsten dogodek. Ob srednjem jezeru leži med palmami in bambusi zelo lepo mesto Ismalija. Na žalost tega mesta danes ni več; mesto je bilo do tal zrušeno v izraelsko-egiptovski vojni.

Zgodaj zjutraj smo pluli mimo Elschatta, kjer je bilo v času druge svetovne vojne taborišče Jugoslovancev. Tovariš Tito s palube ogleduje to (Nadaljevanje na 11. str.)

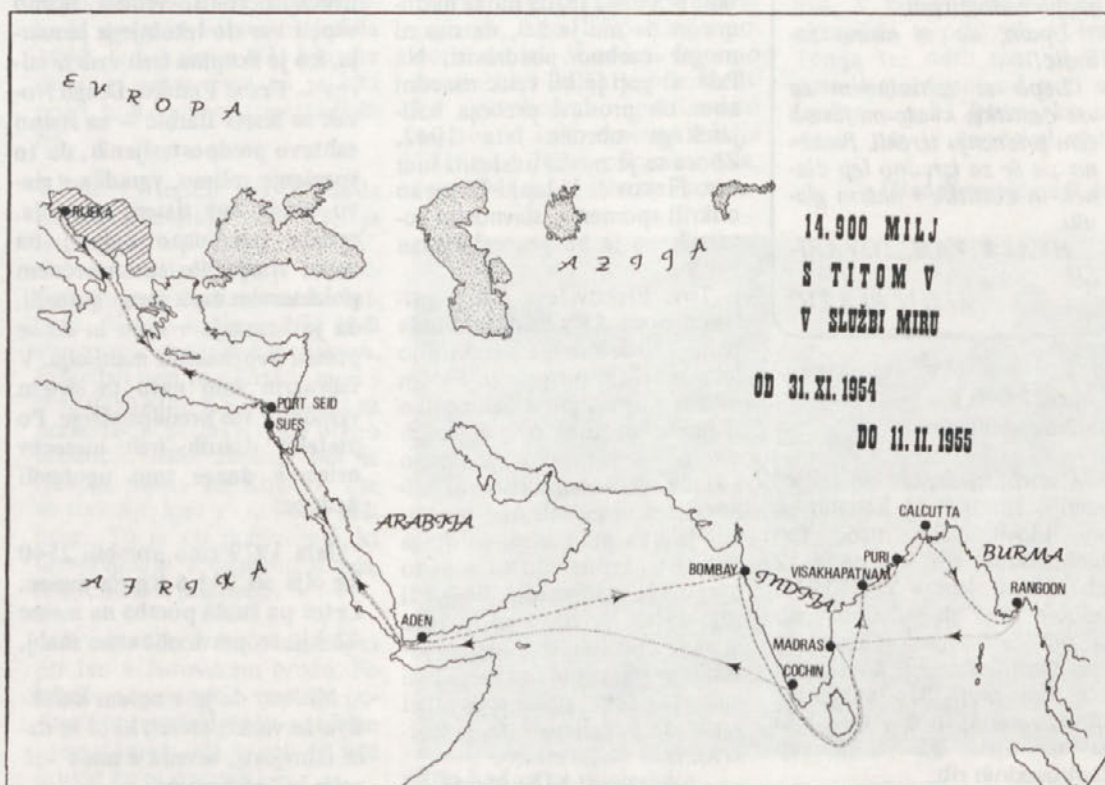
Solska ladja G A L E B

Šolska ladja Galeb je bila za to veliko potovanje urejena bolj kot kdaj koli prej. Težko smo čakali, da zaplovemo z najdražjim občanom, tovarišem Titom, na to prvo veliko in zgodovinsko pot.

Bilo je pol enajstih, ko je večtisočglava množica na obali pričela ploskati, peti, skandirati. Pripeljal se je naš komandant, maršal Jugoslavije Josip Broz – Tito v spremstvu svojih najozjih sodelavcev. Po končanem pregledu zelo srečne posadke Galeba smo se odtisnili od priveza in odpluli z Reke.

Na obali so razpoloženi občani še dolgo ploskali, peli in skandirali.

Tovariš Tito je dolgo stal na palubi; bil je izredno razpoložen in srečen, odpozdravljal je množici na obali, ladjam, jadrnicam in čolnom, posebno pa še posadki mornarjev na te-

Sklepna prireditev naših najmlajših

Cicibani iz vrtca so nam pripravili v petek, 6. junija, v sejni dvorani tovarne zaključno prireditev. Program je vseboval

deklamacije, pesmi in gibalno-ritmične ilustracije; vsebine teh so povezovale letne čase, praznike in vesela doživetja.

Ob tej priložnosti so bila razstavljena likovna dela otrok v starosti od 2 do 7 let. Risbe in slike so bile različnih motivov

Za mamice, za naše tovarišice in vzgojiteljice, ki nas imajo tako rade, smo zaplesali in zapeli...

in tehnik: risanje s tušem, svinčnikom, voščenkami, kreda, risanje s prsti, slikanje s čopičem, batik tehnika, mokro v mokro, gubanje, vezanje, trganje, tiskanje z listki, krompirjem, izdelovanje mask in krožnikov.

Hkrati smo se spomnili tudi tovariša Tita, ki je našim otrokom ustvaril mladost, polno neskaljene radosti, mladost, kakršne sam ni imel.

V spomin nam so zapeli pesem „Titovo kolo“

Hvala vam za vaš trud in skrb ter užitek za skrbno pripravljeni zaključni prireditvi!

Hvaležne mamice

POPRAVEK

V sedmi številki našega glasila se je ponovno poigral tiskarski skrat. Na tretji strani v sestavku z naslovom STABILIZACIJSKI UKREPI ZA DSSS na koncu prvega odstavka v četrtem stolpcu preberemo:

„Nadure se priznavajo le v skrajnem primeru; ure v dobro se koristijo v razmerju 1:11.“

Pravilno pa se ta stavek glasi:

„Nadure se priznavajo le v skrajnem primeru; ure v dobro se koristijo v razmerju 1:1“.

Avtorici prispevka tovarišici Dori Kovačič in bralcem se zaradi napake opravičujemo!

UREDNIŠTVO

(Nadaljevanje z 10. str.)

mesto, v katerem je zaradi pomanjkanja osnovnih življenjskih pogojev, bolezni in izčrpanosti pomrlo veliko število naših ljudi. Mnogi, tedaj otroci, sedaj zreli ljudje, so svojo otroštvo preživel v tem mestu.

Tudi med nami mornarji je bilo nekaj, ki so bili v tem taborišču in so nam pripovedovali o težkem življenju v puščavi pod šotori brez zadostne hrane, vode in osnovnih pogojev za življenje. Ko smo se peljali ob Elschattu, smo se poklonili žrtvam druge svetovne vojne. Na taborišče spominja danes le veliko pokopališče, kjer so v glavnem pokopani Jugoslovani.

Nadaljujemo pot proti izhodu iz prekopa proti Suez. V Suez je tovariša Tita čakala velika množica ljudi. Tovariš Tito je bil izredno razpoložen že ves čas našega potovanja. Nasmejan je odzdravljaval vsem, ki so ga pozdravljali ter se z velikim zanimanjem razgledoval vse naokrog. Za nami je ostalo mesto Suez in prekop.

Zapluli smo v Rdeče morje in zarežali brazdo proti Indiji, kamor nas je vodila naša pot.

(Se nadaljuje)

Viniška republika pred 61 leti

21. aprila je minilo 61 let, odkar je bila proglašena „Viniška republika“. O dogodkih v tistih dneh mi je pripovedoval tov. Florjan Jaketič.

Začel je: „Revolucionarnemu vzdušju na Vinici je botrovala ruska revolucija. Borci, ki so se vrnili iz Rusije, so bili prežeti z revolucionarnim duhom. Med naprednim ljudstvom so začeli širiti idejo o uničenju vladajoče stranke. Do zaželenega trenutka je prišlo na velikonočni ponedeljek, 21. aprila 1919, ko se je zbralo veliko domačinov na trgu na Vinici in so zahtevali odstop župana. V okno župana Šterka in blagajnika Miheliča so metali kamne, da bi jim izročila žig Vinice in ključ od blagajne. Vzklikali so: „Dol z njim! Daj naropano blago in trgovino!“

S svojimi dejanji so župana prisilili, da je odprl okno in povedal, da so ključ že v Črnomlju. Revolucionarna množica pa z odgovorom ni bila zadovoljna in šele ob 21. uri jim je župan izročil ključ in žig. Sedaj pa so orožniki zahtevali, da se državni predmeti izročijo njim v varstvo.

Ponoči je zasedalo novo predlagano vodstvo: Peter Žugelj iz Podklanca, Kobe Ivan iz Vu-

kovcev, Balkovec Peter z Vinice, Jože Fortun iz Damlja, Franc Špehar iz Gorice, Peter Malič iz Vinice in drugi. Izmed sebe so izvolili predsednika Jurija Pavlešiča iz Perudine, starega 84 let, Svoboda, priporjena z revolucijo, je trajala le tri dni; občinski organ iz Črnomlja je poklical četo vojakov za vzdrževanje reda. Na Vinici so ostali 30 dni. Uporniki so morali vrniti prej priporjene predmete in zopet je zavladal župan.

Viniški dogodki so imeli odmev na Dolenjskem in tudi na hrvaški strani. Sedaj so začeli ljudje v drugih krajih terjati svoje pravice. Vladajoči krogi pa so se tega ustrašili in sodili viniškim organizatorjem.

Ko so vodje upora vozili s konjsko vprego na sodišče, so jih domačini spremljali do vasi Drenovec. Organizatorje upora so orožniki izročili ljubljanskemu deželnemu sodišču. Viniški boljševiki so sodni proces pričakali mirno in ponosno, kajti zavedali so se, da se borijo za svoje pravice. Obtoženi so bili obsojeni na zaporne kazni od dveh do treh let.“

Začudena nad zanimivimi pripovedovanjem tov. Jaketiča sem se mu za pogovor lepo zahvalila in polna neke tople not-

ranje sile stopala proti domu ter premišljevala o dneh, ki so se dogajali v mojem kraju.

IVANKA ŠPEHAR

V Novem mestu: 19.460 prebivalcev

S 1. 6. 1979 so bila priključena k Novemu mestu nekatera naselja, ki so prej imela položaj nemestnih naselij. Zato se je število prebivalstva od poprečnih 14.739 prebivalcev Novega mesta iz leta 1978 lani sredi leta povečalo na 19.352. Letos konca aprila je živel v Novem mestu že 19.460 prebivalcev, tako da se je Novo mesto uvrstilo med 10 slovenskim mestom z največjim številom prebivalcev na 6. mesto.

Ljubljana je imela konec aprila letos 266.046 ljudi, Maribor 129.204, Celje 38.660, Kranj 32.624, Koper 22.667, Novo mesto 19.460, Nova Gorica 18.762, Jesenice 18.622, Velenje 18.056, Trbovlje pa so imele 16.822 prebivalcev.

Po krvodajalski akciji pred mariborsko bolnišnico; v sredi med našimi krvodajalci predstojnik oddelka za transfuziologijo in imunohematologijo docent primarij dr. Edvard Glaser (foto I. Vinovški).

Naši krvodajalci v Mariboru

Kakor že večkrat, tako so se tudi ob zadnji akciji, ki jo je organiziral naš aktiv RK, odzvali naši delavci – krvodajalci, da darujejo svojo kri. Akcija je bila v soboto, 7. 6. 1980 v Mariboru. Omeniti moram, da smo bili gostje aktiva RK iz MTT, s katerim smo med drugim tudi pobrateni; z njim sodelujemo že vrsto let ter si izmenjujemo obiske. Ko je to akcijo organiziral naš aktiv, je sprejel nalogo, da izbere resnično tiste krvodajalce, ki redno dajejo kri in so jo darovali najmanj desetkrat ter, da so iz vseh obratov in oddelkov. Naši delavci so se tudi v tej akciji odzvali v velikem številu, vendar pa je bilo število omejeno, zato niso mogli vsi sodelovati.

Ne bi rad opisoval same poti, saj vsi vemo kako poteka; rad pa bi poudaril predvsem to, da nas je pot vodila iz Novega mesta preko Krškega, Laškega, Celja in po novi avtomobilski cesti do Maribora.

Želel bi bolj opisati sprejem v Mariboru, katerega so nam pripravili aktivisti RK iz MTT in tudi ves program, ki je sledil. Resnično smo bili močno presenečeni ko smo prispeli pred bolnišnico v Mariboru, saj so nas tam pričakali vsi, nam že znani dobri prijatelji. Ti so nam tudi pripravili lep sprejem. Vsek od nas je dobil rdeč nagelj v znak velike pozornosti. Nadalje bi rad poudaril tudi to, da nas je sprejel predstojnik oddelka za transfuziologijo in imunohematologijo – docent doktor

primarij tovariš Edvard Glaser, ter nam na kratko predstavil delo in uspehe vseh zaposlenih v tej ustanovi. Po odvzemu krvi nam je pokazal še nov medicinski aparat, najnovejšo pridobitev bolnišnice in tudi najbolj izpopolnjen aparat za kontroliranje in preiskavo krvi. S tem aparatom so, kakor nam je razložil, rešili že vrsto življenj, ali pa ga podaljšali nekaterim zelo bolnim ljudem. Aparat uravnava sestavo krvi in jo tudi izboljša.

Naši gostitelji so nas odpeljali v svojo DO, to je v MTT, kjer so nam na kratko predstavili delovanje njihovega aktiva RK in nam kasneje tudi razkazali nekaj svojih proizvodnih obratov. Še najbolj svečano je bilo, ko nam je

predsednik delavskega sveta SOZD MTT tovariš Janez Mencinger izročil njihovo najvišje priznanje v prisotnosti predstavnikov DPO MTT Maribor. To priznanje so podelili našemu aktivu RK za dolgoletno medsebojno sodelovanje, krepitev solidarnosti in humanih odnosov med ljudmi, napredek zdravstvene kulture in aktivnosti pri razvoju krvodajalstva.

S tem pa program še ni bil izčrpan. Naši prijatelji so nas prisrčno presenetili s tem, ko so nam sporočili, da si bomo ogledali tudi spomenik in muzej dvema znanima predvojnima komunistoma in revolucionarjema, Djuru Đakoviću in Nikoli Hečimoviću na Duhu pri Ostrem vrhu. Pot nas je vodila ob jugoslovansko–avstrijski meji in omeniti moram, da smo bili v večini vsi prvič v teh krajih. Po ogledu spomenika in muzeja smo se ustavili v prijetni domači gostilni, kjer smo imeli kosilo in se malo okrepčali. V prijetnem vzdušju, pesmi in razpoloženju smo se poslovili od naših gostiteljev, se zahvalili za vse prijetne trenutke, katere smo preživeli skupaj z njimi in jih povabili, da pridejo naslednje leto med nas. Takšno vzdušje je prevladovalo tudi še vso pot do doma in lahko rečem, da bo vsakemu udeležencu te humane akcije ostal obisk v Mariboru v nepozabnem spominu.

11 litrov dragocene življenjske tekočine, katero smo darovali, je le skromen, a vendar velik naš prispevek, saj se zavedamo, da smo lahko ravno s to krvjo rešili nekomu življenje.

Hvala tovarišem iz Maribora, predvsem pa tovarišici MARIČKI SMEH, s katero sodelujemo že vrsto let in je duša celotne organizacije.

Bilo je nepozabno!

BOJAN PUREBER

Naše darilo aktivu Rdečega križa v MTT (foto: I. Vinovški).

Šest naših delavcev med odlikovanci

Naneslo je, da je bil letošnji 4. junij, dan krvodajalcev, prav v tednu solidarnosti – v tednu, ko posvečamo posebno pozornost socialistični solidarnosti kot eni temeljnih vrednot naše socialističnega samoupravnega sistema. In kaj je bolj naravno kot to, da se v tem času spomnimo najbolj humane in množične solidarnostne akcije, ki je pogojena z visoko stopnjo človekove solidarnosti in humanizma do sočloveka.

Ta dan je občinski odbor Rdečega križa skupno s Socialistično zvezo delovnega ljudstva priredil sprejem za krvodajalce, ki so dali 25 in večkrat kri. S takimi krvodajalci se ponajam tudi delavci NOVO-TEKSA v Novem mestu, saj je tokrat od skupno 39 odlikovancev kar 6 iz naše delovne organizacije. Odličja za 25-kratno darovanje krvi so prejeli naslednji naši sodelavci:

Alojz Blažič, Anica Cesar, Franc Iljaž, Alojz Kavšek, Antonija Rukše in Marija Verček.

Po dveh borbenih pesnih, ki jih je izredno lepo začel Dolenjski oktet je v navzočnosti predstavnikov družbeno-političnih organizacij občine Novo mesto spregovoril odlikovancem predsednik predsedstva Občinskega

odbora Rdečega križa Novo

4. junij – dan
krvodajalcev

mesto. Najprej se je spomnil žalostnega dne, ko smo prav pred enim mesecem izgubili ljubljenskega voditelja, predsednika Jugoslavije Josipa Broza Tita. Ta del govora je končal z mislijo, da samo z enotnostjo, okrepljenim kolektivnim delom, odgovornostjo in s popolno pri-

pravljenostjo lahko izpolnimo velikansko vrzel, ki je nastala s smrtjo tovariša Tita.

Za tem je govoril o krvodajalstvu in poslanstvu krvodajalcev, ki izpolnjujejo eno izmed v boju rojenih vrednot, to je humanost in solidarnost. Omenil je tudi, da se letošnja proslava nekoliko razlikuje od dosedanjih, ker letos ni organizirana osrednja proslava. To odločitev je predsedstvo občinskega odbora RK sprejelo predvsem zato, da bi se krajevne organizacije s takšnimi in podobnimi prireditva-

mi na terenu med občani, kjer živijo in delajo, krepile.

Tako bo tudi krajevna organizacija RK Bršljin skupno z aktivni RK po delovnih organizacijah organizirala še v juniju proslavo za krvodajalce te krajevnje skupnosti. Na tej proslavi bodo prejeli odličja za 5, 10, 15 in 20 kratno darovanje krvi tudi naši delavci.

O teh bomo pisali v naslednji številki našega glasila.

Danes končujemo poročilo z najtoplejšimi čestitkami šestim odlikovancem, ki so prejeli visoka odličja za darovano kri. In kaj je lepše kot zavest, da ste krvodajalci z vašo krvjo reševali življenja – zato vam, tovarišice in tovariši odlikovalci, še enkrat

HVALA!

Med zadnjo oddajo krvi v mariborski bolnišnici (foto I. Vinovški)

Skopski avtobusi za tujino

Iz skopske tovarne avtomobilov „11. oktombri“ bodo v kratkem prodali kupcem iz Iraka, Poljske, Egipta, Grčije in nekaterih drugih držav 500 avtobusov, kar je tretjina letošnje proizvodnje. V obdobju 1981 – 1985 planirajo v Skopju proizvodnjo 2400 avtobusov na leto.

Grki

Na južnem delu Balkanskega polotoka, Peloponezu in otokih Egejskega morja se je v 7. stoletju pr. n. št. razvila helenska država. Prebivalci so se imenovali Heleni, Rimljani so jih imenovali GRKI. Ustvarili so temelje, na katerih se je razvila evropska kultura. Njihova demokratična ureditev je ustva-

nila svobodnega meščana: človekova osebnost postane vrednota. Vsa grška umetnost je prežeta z racionalnim duhom, ki teži po svobodi, lepoti in harmoniji.

Z njihovo umetniško nadarjenostjo se sklada tudi oblačilna tehnika, ki ima vse lastnosti elegancije, v osnovi in sestavi pa je preprosta in enostavna.

Oblačila so volnena in lanena. Volnene tkanine so tkali v večbarvnih motivih, stiliziranih iz rastlinskega in živalskega sveta. Na širokih burdurah so prikazane scene iz družabnega življenja, prav tako kot na grških vazah.

Oblačila so sestavljena iz enostavnih delov, šivanih ali spetih skupaj.

Osnovno oblačilo je bil HITON in PEPLOS. PEPLOS so nosile samo ženske. Sestavljen je bil iz hrbtnega in prednjega dela, sešit je bil po bočnih šivih in visoko prepasan; spenjal se je na ramenih. Spredaj in zadaj je višek tkanine svobodno visel, bogato drapiran. Hrbtni del so ženske nosile tudi preko glave. Spartanke so nosile ob strani odprti in širok peplos brez pasu,

pri katerem so se videla celo stegna. Peplos je bil iz volnene tkanine v temnomodri, rdeči in rumeni barvi. Dekleta so nosila samo peplos, poročene ženske so nosile preko še HIMATON (ogrinjalo).

HITON je bil podoben peplosu; podoben je bil enostavni srjaci, dolgi do tal. Izdelan je bil iz lanene tkanine. Bil je naguban ali plisirani po vsej dolžini. Nosile so ga ženske

in moški. Kratki hiton, (nad koleno), brez rokavov, pripet samo na eni rami, so nosili otroci in atleti.

Preko teh oblačil so moški in poročene ženske nosile HIMATON. To je bilo ogrinjalo iz volnene tkanine, ki se je ovilo okoli telesa; en konec so vrgli preko leve rame, tako da je bila desna roka in rama odkrita.

Himation so moški nosili tudi kot samostojno oblačilo za na ulico in službo. Bil je v naravni barvi volne, beli, sivi, rjavi in črni, včasih tudi temnordeči in vijoličast. Imel je vtakane motive ali vezane robove. Kasneje so ga izdelovali tudi iz svile.

Grki so po hiši hodili bosi; za na ulico so obuli sandale iz kože (rdeče, črne ali bele).

Moški so nosili usnjena pokrivala s širokimi kraji na potovanjih din delu na poljih. Nakit so nosile samo ženske; bil je kovinski (zapestnice, sponke, igle, uhani itd.).

Moški so bili na kratko pristriženi, nosili so brade; ženske so si lase kodrale, spletale ter spenjale s trakovi in mazale z dišečimi olji.

JANJA

Na proslavi dneva mladosti v Beogradu

BEOGRAD 1980.
Sobota, 24. maja.

Na železniški postaji v Novem mestu smo se začeli zbirati za odhod v Beograd. S pesmijo smo se odpeljali do Sevnice, kjer smo presedli v izredni vlak, direkten za Beograd. Mladinci, sindikalisti, predstavniki ZK, borci, vsi z istim ciljem: pokloniti se spomin tovariša TITA in prisostvovati na prireditvi dneva mladosti. Dolgo se je iz kupejev slišala pesem: Druže Tito mi ti se kunemo! in: Jugoslavijo... dokler nismo vsi od utrujenosti pospali.

V Beograd smo prispeli ob pol devetih zjutraj. Takoj smo v dolgi koloni odšli proti muzeju 25. maj, kjer je bila že nepregledna kolona do Užiške 15. Razvrstili smo nas po hribu pred muzejem v koloni dol, gor, pa spet dol. Skoraj smo že obupali v bojezni, da ne bomo videli grobnice.

Čakamo, utrujeni od vožnje in neprespani; ni bilo človeka, ki bi izstopil iz kolone, ki ne bi želel čakati ure in ure, da pride na vrsto. Že po načinu oblačenja smo lahko opazili, da so ljudje prišli iz najrazličnejših krajev naše domovine. Različne narodnosti, različne mentalitete človeka, vendar vsi z enakim namenom: počastiti spomin tovariša TITA, slediti in nadalje razvijati politiko samoupravljanja, bratstvo in enotnost, kar nam je tako jasno zastavil naš ljubljeni maršal Tito. Počasi smo se pomikali proti Užički ulici. Pogovor se je vrstil o

TITU, o njegovem delu, njegovi veličini in revolucionarnem delu.

12,30 je bila ura, ko smo prispeli do železnih vrat, ki pelje v vrt tovariša TITA. Če se je prej še slišal pogovor, rahel nasmeh ali vzklík utrujenosti, so zdaj naši obrazi postali resni, žalostni. Tihi smo se po dva in dva pomikali po stezi velikega parka in vrta, iz katerega veje svežina, prirčna toplina. Najrazličnejši ptički žvrgolijo, se sprehodijo tik naših nog, saj so v tem vrtu našli svoj topel dom. Tu se jim ni bilo in ni treba bati, da bi jih kdo pregnal.

Petintrideset minut smo hodili, tihi, resnih obrazov, žalostnih misli do grobnice.

Samo majhen otrok, utrujen od kolone, sprašuje mamo: „Kad ču vidjeti, gdje spava

Tito? “ Prišli smo do grobnice. Tu so se začeli naši najtežji koraki. Težko je verjeti, da pod marmorno ploščo počiva nam vsem dragi tovariš Tito. Z leve in desne strani se vidijo njegovi delovni prostori, na plošči pa preprosto piše: JOSIP BROZ – TITO 1892 – 1980. Počiva med prekrasnimi cveticami, ki jih je sam tako ljubil in jih tudi vzgajal. Ni bilo človeka, v čigar obeh niso videl solze. Odšli smo, pozabili smo, da smo sploh bili utrujeni. Žalost ob neizmerni izgubi našega učitelja in očeta je prevelika.

Ob 20. uri smo imeli čast prisostvovati prireditvi v počastitev 25. maja – dneva mladosti. Ob 19,30 smo prišli na stadion, ki je bil že skoraj poln. Na igrišču so bili že razvrščeni nastopajoči. Iz vseh

ust pa se je slišalo: „Mi smo TITOVI, TITO je naš!“

Niso bili potrebni ukazi; vsi smo peli, vzklíkali eno. Iz vseh src isti žalostni vzklík TITO.

TITO vedno med nami!

Svečana, vendar žalostna prireditev se je končala. Občutili smo bolečino, obenem pa ponos, da živimo v domovini Jugoslaviji, ki smo jo mi, državljani, poimenovali v Titovo Jugoslavijo.

Po prireditvi smo odšli proti železniški postaji, kjer nas je spet čakala večurna vožnja. Ni ga bilo med nami mladince, sindikalista, borca, komunista, ki bi mu bilo žal dolge vožnje, večurne hoje, dolgega stanja. Bili smo ponosni, da smo imeli čast videti vse to.

ZDENKA ŽIDANIK

Skupina novomeških deklet na velikem slavlju 25. maja zvečer v Beogradu.

VINICA: ob sprejemu v mladinsko organizacijo

Na dosedanjih sestankih predsedništva naše OO ZSMS Konfekcija II. Vinica smo se pogovarjali o sodelovanju z ostalimi OO ZSMS v naši KS. Zadnji sestanek predsedstva pa je le prinesel določen uspeh. Končno smo se dogovorili, da bomo sodelovali z OO ZSMS na osnovni šoli Vinica.

Ko smo jih obiskali in jim ponudili sodelovanje, so bili zelo veseli naše pobude. Za začetek sodelovanja smo jim ponudili, da bi sprejem pionirjev v mladince pripravili v naši TO. Ta predlog je bil sprejet z zadovoljstvom.

V petek, 23. 5. 1980, so prišli pionirji in mladinci iz osnovne šole v našo tovarno.

Sprejeli smo jih in jim pokazali naše proizvodne prostore. Učenci so si z zadovoljstvom ogledali potek proizvodnje in dela; po končanem ogledu smo se odpravili v našo menzo.

Tu je pionirje in mladince pozdravil član OK ZK Črnomelj Mladen Radojčič, jih seznanil z nalogami, delom in pomenom mladinske organizacije. Nato je novim mladincem izročil mladinske izkaznice in značke. Potem je ing. Marijan Žalac podrobno seznanil mladince z delom, delovnim programom in možnostmi zaposlitve in pridobitve študentskega pri nas. Ta tema je bila posebno zanimiva za

učence osmega razreda, ki zdaj končujejo osnovno šolo.

Pogovor je potekal tudi o tesnejših sodelovanjih med našimi mladinci in mladinci iz osnovne šole. Šolarji so nam obljubili, da nam bodo pripravili nekaj razstav v naši TO, kajti na viniški šoli deluje petnajst krožkov in vsak nam lahko pripravi po eno razstavo na leto. Od vseh teh krožkov naj ob tej priložnosti omenim samo enega, nekaterim še dobro znanega, kajti po njegovi zaslugi kroži ime Vinica širom po naši domovini in izven njenih meja. To je krožek OZN. Dogovorili smo se, da bomo organizirali

nekaj skupnih pohodov in ob tej priložnosti obiskali nekatere kraje, znane še iz NOB v naši okolici.

Taki in podobni obiski so obojestranskega pomena in mislim, da bi jih bilo potrebno več. Le na tak način mlad človek vidi delo v DO, mi pa v tem mlademu človeku dobimo bodočega delavca, samoupravljalca. Obenem bi se na ta način zahvalil vsem tistim, ki nam pri našem delu pomagajo. Tistim članom, ki se za naše delo še ne zanimajo, pa želim povedati, da ne stopajo po poti, ki smo si jo vsi skupaj začrtali.

STANISLAV PAVLAKOVIČ

Športni dan NOVOTEKSA „Metlika 80”

V soboto, 31. 5. 1980, je bil v Metliki zaključni del tekmovanja športni dan Novoteksa v naslednjih disciplinah: v atletiki (skakanje v vrečah, tek okoli tovarne, met bombe v cilj, skok z mesta v daljavo), streljanju in šahu. Za vse discipline je nastopilo pet ženskih in šest moških ekip. Udeležba je bila dobra, saj se je tekmovanja udeležilo 90 tekmovalcev in tekmovalk.

Rezultati tekmovanja:

ATLETIKA – MOŠKI EKIPNO IN POSAMEZNO:

tek okoli tovarne: 1. mesto TOZD Tkanina, 2. TOZD Konf. II. Vinica, 3. TOZD Trgovina, 4. TOZD Pred. Metlika, 5. TOZD Konf. I. Novo mesto

skakanje v vrečah: 1. TOZD Pred. Metlika, 2. TOZD Konf. II. Vinica, 3. TOZD Tkanina, 4. DSSS, 5. TOZD Trgovina

met bombe v cilj: 1. TOZD Konf. II. Vinica, 2–3. DSSS in TOZD Pred. Metlika, 4. TOZD Tkanina, 5. TOZD Trgovina in 6. TOZD Konf. Novo mesto

skok z mesta: 1. DSSS, 2. TOZD Konf. II. Vinica, TOZD Pred. Metlika, 4. TOZD Tkanina, 5. TOZD Trgovina in 6. TOZD Konf. I. Novo mesto

ATLETIKA SKUPNO, VSE DISCIPLINE:

1. TOZD Konf. II. Vinica	13 točk
2. TOZD Tkanina	8 točk
3. TOZD Trgovina	5 točk
4. TOZD Pred. Metlika	3 točke
5. DSSS	2 točki
6. TOZD Konf. I. Novo mesto	1 točka

ATLETIKA POSAMEZNO:

tek okoli tovarne: 1. Span Branko, 2. Eršte Franc oba Tkanina, 3. Kršič Esad Konf. I.

skakanje v vrečah: 1. Stenge Srečko Konf. II., 2. Filip Tine DSSS, 3. Sekulič Stevo Tkanina

met bombe v cilj: 1. Balkovec Konf. II., 2. Govednik Boris Pred. Met., 3. Pureber bojan Tkanina

skok z mesta v daljino: 1. Filip Tine DSSS, 2. Somrak Marjan Tkanina, 3. Dobrnič Josip Konf. I.

ATLETIKA – ŽENSKE EKIPNO IN POSAMEZNO:

tek okoli tovarne: 1. TOZD Konf. I. Novo mesto, 2. TOZD Konf. II. Vinica, 3. TOZD Trgovina, 4. DSSS, 5. TOZD Tkanina

skakanje v vrečah: 1. TOZD Konf. II. Vinica, 2. TOZD Trgovina, 3. TOZD Konf. I. Novo mesto

met bombe v cilj: 1. TOZD Konf. II. Vinica, 2. TOZD Konf. I. Novo mesto, 3. TOZD Konf. II. Vinica, 4. DSSS, 5. TOZD Tkanina

ATLETIKA SKUPNO:

1. TOZD Konf. II. Vinica	12 točk
2. TOZD Konf. I. Novo mesto	7 točk
3. TOZD Trgovina	4 točke
4. DSSS	2 točke
5. TOZD Tkanina	1 točka

ATLETIKA POSAMEZNO:

tek okoli tovarne: 1. Saje Joži Konf. I., 2. Žagar Marija Konf. I., 3. Balkovec Anica Konf. II.

skakanje v vrečah: 1–2. Balkovec Anica Konf. II. in Pečnik Marjana Trgovina, 3–4. Kastelic Jelka Trgovina in Frankovič Zdenka Konf. II.

met bombe v cilj: 1–2. Lucič Meta DSSS in Krotec Marica Konf. II., 3–4. Šveb Anica Konf. II. in Bukovinski Olga Konf. I.

skok z mesta: 1. Pečnik Marjana Trgovina, 2. Praznik Majda Konf. I., 3. Sere Ana DSSS

ŠAH – MOŠKI EKIPNO IN POSAMEZNO

1. TOZD Tkanina	13 točk
2. TOZD Pred. Metlika	8 točk

3. TOZD Trgovina	5 točk
4. TOZD Konf. II. Vinica	3 točke
5. DSSS	2 točke
6. TOZD Konf. I. Novo mesto	1 točka

Posamezno: 1. Somrak Marjan Tkanina, 2. Barbič Karel Tkanina, 3. Segulja Drago Predilnica Metlika

ŠAH – ŽENSKE EKIPNO IN POSAMEZNO

1. TOZD Konf. II. Vinica	9 točk
2. TOZD Konf. I. Novo mesto	4 točke
3. DSSS	1 točka

Posamezno: 1. Krotec Marica Konf. II., 2. Koračin Lidija Konf. I., 3. Lucič Meta DSSS

STRELJANJE MOŠKI – EKIPNO IN POSAMEZNO

1. TOZD Konf. II. Vinica	13 točk
2. TOZD Pred. Metlika	8 točk
3. TOZD Tkanina	5 točk
4. TOZD Trgovina	3 točke
5. DSSS	2 točke
6. TOZD Konf. I. Novo mesto	1 točka

Posamezno: 1. Novak Jože Konf. I., 2. Balkovec Konf. II., 3. Ilvar Boris DSSS

STRELJANJE ŽENSKE – EKIPNO IN POSAMEZNO

1. TOZD Trgovina	11 točk
2. TOZD Konf. II. Vinica	6 točk
3. TOZD Konf. I. Novo mesto	3 točke
4. DSSS	1 točka

Posamezno: 1. Pečnik Marjana Trgovina, 2. Lucič Meta DSSS, 3. Frankovič Zdenka Konf. II.

Po šestih disciplinah vodi pri moških ekipa TOZD Tkanina z 56 točkami; sledijo: TOZD Konf. II. Vinica z 32 točkami, DSSS 28 točk, TOZD Pred. Metlika 27 točk,

TOZD Trgovina 24 točk in TOZD Konf. I. Novo mesto 7 točk. Pri ženskah vodi ekipa DSSS z 30 točkami; sledijo TOZD Konf. II. Vinica 28 točk, TOZD Konf. I. Novo mesto 21 točk, TOZD Trgovina 15 točk in TOZD Tkanina 9 točk.

Skupno moški in ženske: vodi ekipa TOZD Tkanina 65 točk, sledijo TOZD Konf. II. Vinica 60 točk, DSSS 58 točk, TOZD Trgovina 39 točk, TOZD Konf. I. Novo mesto 28 točk in TOZD Pred. Metlika 27 točk

Preostane nam samo še vlečenje vrvi, ki bo odločalo o končnem zmagovalcu tekmovanja športni dan Novoteksa. Vlečenje vrvi bo v avgustu na Frati.

MIHA LEGAN

Metlika: MALE IGRE BEZ GRANICA

U subotu, 30. maja, u krugu predionice u Metliki održano je već tradicionalno takmičenje radnika „NOVOTEKSA” u slijedećim disciplinama: streljaštvu, krosu, skekenju u vreči, bacanju bombe, skoku u dalj i šahu.

Ne želim pisati o rezultatima jer je i ovdje bilo prisutno geslo: Važno je učestvovati. Pokušat ću dati samo nekoliko crtica, koje su mi se duboko urezale u misli.

Vožnja vozom od Novog mesta do Metlike protekla je u sklepanju novih poznanstava jer nas je bilo, koji smo se prvi put vidjeli. Pored puta, kojim je voz išao bilo je divota uživati u prekrasnim pejzažima prema Beloj krajini.

Takmičenje je otvorio član konferencije sindikata DO NOVOTEKS drug Pureber, a direktor TOZD TRGOVINA Ivan Murgelj svim učesnicima zaželio je mnogo uspjeha i sportske sreće. Takmičenju su prisustvovali i generalni direktor NOVOTEKSA drug Luka Dolenc i direktor Predionice u Metliki drug Andrej Smuk.

Kiša, koja je povremno padala uopšte nije smetala takmičarima kao ni gledaocima, pa je na svim terenima vladalo sportsko kako takmičenje tako i navijanje. Bilo je dosta smijeha, šala, navijanja,

padova... Naročito je bilo interesantno skakanje u vrećama, koje je izazvalo najviše smijeha kod gledaoca. Evo i jedne anegdote: kada je jedna grupa takmičara krenula sa starta, u kojoj se nalazio i Marjan Pirc (njegov drug iz TOZD TRGOVINA Branko BEC ga je bodrio riječima ili neko je povikao): Marjane, brže Marjane, zamisli da je na cilju gostilna! Svi smo se tako slatko od srca nasmijali.

Poslije takmičenja domaćini su priredili ručak, koji je protekao u pjesmi i veselju. Pjevale su se pjesme iz svih naših bratskih republika i pokrajina i na svim jezicima naših naroda in narodnosti, a na kraju svi smo u jedan glas zapjevali: „Jugoslavijo, Jugoslavijo...”

Na povratku u Novo mesto u vagonu, koji, slobodan sam da ga nazovem vagon bratstva i jedinstva, bilo je zaista nezaboravno. Pjevalo se, veselilo, pričali događaji sa takmičenja, bilo je i viceva na račun onih drugova, koji su imali „bolje” rezultate. Sve će nam to ostati u trajnom sjećanju, a eho one naše drage pjesme, onog zavjeta svih Jugoslovena, koju smo svi u vagonu pjevali, još čujem: DRUŽE TITO MI TI SE KUNEMO, DA SA TVOGA PUTA NE SKRENEMO.... DŽEMAL MURGA

V odbojki prva naša ekipa

V počastitev praznika dela 1. maj je tovarna zdravil KRKA organizirala turnir v odbojki. Sodelovalo je 6 ekip: IMV, ISKRA, NOVOLES, LEK iz Ljubljane, KRKA in NOVOTEKS. Tekmovanje je potekalo v dveh skupinah. Dve najboljši ekipi iz vsake skupine sta igrali v finalnem delu.

Rezultati predtekmovanja:

skupina I:
LEK : KRKA 2:0
KRKA : IMV 2:1
LEK : IMV 2:1

skupina II:
NOVOTEKS : ISKRA 2:1
NOVOLES : ISKRA 2:1
NOVOTEKS : NOVOLES 2:1

V prvi skupini je zmagala ekipa LEKA iz Ljubljane, drugo mesto je zasedla ekipa KRKE in tretje mesto IMV. V drugi skupini je zmagala ekipa NOVOTEKSA, drugo mesto je zasedla ekipa NOVOLESA in tretje

mesto ISKRA. Vse tekme so bile odigrane v telovadnici Šmihel.

Tekmovanje se je nadaljevalo v telovadnici OŠ Bršljin.

Rezultati polfinala:
NOVOTEKS : KRKA 2:0
LEK : NOVOLES 0:2

Za tretje in četrto mesto sta igrali ekipi LEKA in KRKE. Zmagala je ekipa LEKA z 2:0 in zasedla 3. mesto. Za prvo in drugo mesto se je borila ekipa NOVOTEKSA, ki je premagala ekipu NOVOLESA z 2:0.

Prvo mesto je zasedla ekipa NOVOTEKSA (Mišmaš Jože, Somrak Marjan, Resnik Riko, Cukut Gojko, Koprivnik Bruno, Aš Martin, Pavlin Slavko, Staniša Janez, Legan Miha); drugo mesto je zasedla ekipa NOVOLESA, tretje mesto LEK in četrto KRKA. Tako je ekipa NOVOTEKSA zabeležila še en uspeh, saj je prejela dva pokala in diplomu, en pokal v trajno last in prehodni pokal.

MIHA LEGAN

Še je čas za dobre in cenene knjige!

KNJIGE PREŠERNOVE DRUŽBE SO DOSTOPNE VSAKOMUR

Na ta ali oni način večkrat razmišljamo o knjigi, zlasti v zadnjem času, ko nas k temu spodbujajo številne, družbeno organizirane akcije, s katerimi želimo delavca bolj seznaniti z možnostjo nakupa dobrih in poceni knjig.

Eden izmed načinov, kako delavcem, kmetom in študentom, ki prejema nižje osebne dohodke, omogočiti nakup prav tako dobrih knjig, kot jih ponujajo številni akviziterji komercialnih založb, ponavadi za precej več denarja, je izvirni način prodaje preko poverjenikov, ki se ga poslužuje Prešernova družba. Poverjeniki Prešernove družbe s ponujanjem knjig ne služijo denarja, temveč kot kulturni in družbenopolitični aktivisti izpolnjujejo tisto kulturno poslanstvo, ki ga je Pre-

šernovi družbi že leta 1953 določila njena ustanoviteljica, Osvobodilna fronta slovenskega naroda.

Pri poverjenikih lahko naročate, prejimate in plačujete knjige, dal pa vam bo tudi vse druge informacije, ki vas zanimajo.

V tistih temeljnih organizacijah združenega dela in krajevnih skupnostih, kjer Prešernova družba skupaj s sindikatom in Socialistično zvezo še ni našla poverjenika, lahko delavci in občani knjige naročajo tudi po pošti. Seveda pa tu včasih ne vedo, da morajo naročilo poslati čimprej, kajti le naročniki, ki

plačajo knjige do 30. junija, prejmejo v zbirki brezplačno tudi nagradno knjigo.

Pa pogledjmo, kakšna je zbirka Prešernove družbe v letu 1980:

PREŠERNOV KOLEDAR
ZA LETO 1981
SLOVENSKE OTROŠKE
PESMI iz zakladnice tistih ljudskih in umetnih pesmi, ki jih otrok najprej sliši iz materinih ust, v izboru Janeza MENAR-TA in z ilustracijami Marlenke STUPECE.

Anton INGOLIČ: DELOVNI
DAN SESTRE MARIJE. Pri-poved iz življenja medicinske sestre in njenega srečavanja s

problemi sodobnega mestnega življenja...

Stevan JAKOVLJEVIČ: VE-LIKA ZMEDA. Kronika o razpadu kraljevine Jugoslavije, tako tragičnem za naše ljudstvo.

Prof. dr. Miha LIKAR: ZDRAVJE V DRUŽINI. Poljudno pisana knjiga, polna dobrodošli nasvetov za vsakogar, od otroka do starih ljudi.

Broširano zbirko bodo naročniki prejeli za 190 din, v celo platno vezano pa (pri tej bo broširan samo koledar) za ceno 240 dinarjev.

POMEMBNO: vsi, ki bodo poravnali naročnino do 30. junija 1980, bodo prejeli še nagradno knjigo brez doplačila. Ta bo:

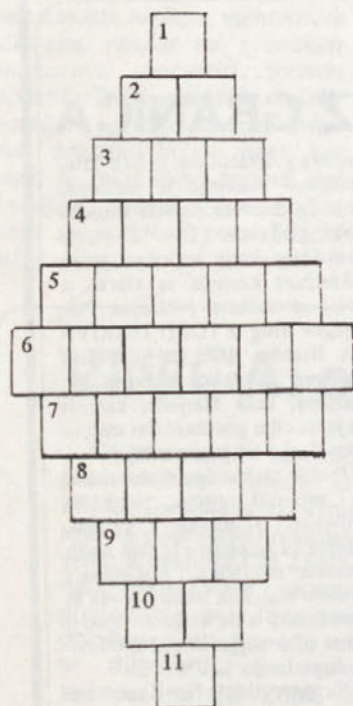
Max von der Gruen: BLO-DNI OGENJ IN PLAMEN, roman. Izredno živo in zanimivo napisana pripoved delavca, ki je čisto po svoje brez blišča, zato pa trpko doživljal čas nemškega gospodarskega „ču-deža“.

Vse navedene knjige bodo naročniki prejeli konec novem-bra 1980.

Razen te, redne letne zbirke, izdaja Prešernova družba tudi zbirko LJUDSKA KNJIGA, v kateri bodo naročniki za ceno 440 dinarjev prejeli 6 izbranih, prevedenih romanov iz svetovne književnosti, ki izhajajo skozi vse leto; pa revijo OBZORNIK, reprodukcije slik, značke, Poe-zije in drugo.

POVERJENIK
PREŠERNOVE DRUŽBE
JUSTIN KRANJČIČ

Vreteno

1. merska utežna enota
2. zveza inženirjev in tehnikov
3. kratica - s polnim naslo-vom
4. psevdonim največjega državnika sveta
5. vrstilni števnik
6. fizikalna lastnost vlakna
7. kazalni zaimek
8. rešeto
9. otok v Jadranskem morju
10. znak za kemijsko prvino titan
11. avtomobilska oznaka sosed-nje države

PRESERNOVA
DRUŽBA

Štev.: 45/9-80

„NOVOTEKS“, Novo mesto
Tov. Miklić Jože
Foersterjeva 10
68000 Novo mesto

ZADEVA: Poverjeništvu Prešernove družbe

Spoštovani tovariš predsednik sindikata!

Kot veste sloni delo in uspeh Prešernove družbe v veliki meri na delu poverjenikov. Sindikati nam pri iskanju poverjenikov pomagajo in s njihovo pomočjo smo našli tekoče poverjenike že v več sto organizacijah združenega dela v Sloveniji.

Eden takšnih je tudi Justin Kranjčič v Novoteksu. Kot smo svedeli je tov. Kranjčič odšel v pokoj in sanima nas, če boste za prihodnje leto morda pomagali poiskati novega poverjenika v vaši tovarni?

Vsekakor moramo povedati, da smo s delom tovariša Kranjčiča, ki je naš poverjenik že dolga leta, izredno zadovoljni. Zato bi sami najraje videli, če bi nalogo poverjenika Prešernove družbe v Novoteksu lahko opravljal še naprej, kljub temu, da je zdaj upoko-jenec. Tovariš Kranjčič je to nalogo pripravljen še naprej opravljal, seveda pa bi ga morali vi k temu povabiti.

Seveda je to le naš predlog. V Novoteksu lahko za poverjenika Prešernove družbe predlagate tudi kakega drugega sodelavca, ali sodelavko, ali pa sodelavce, ki bi s tovarišem Kranjčičem delali skupaj (delo bi bilo razdeljeno).

Vsekakor si želimo, da bi knjižne zbirke Prešernove družbe še naprej prihajale do delavcev, saj so daleč najcenejše in tako najdostopnejše na Slovenskem, za kakovost izbora pa skrbi vrsta javnih in kulturnih delavcev.

Prosimo vas, da nam sporočite, kako ste se odločili in vas tovariško pozdravljamo!

T a j n i k
Tone Janša

V VEDNOST: Justin Kranjčič,
Novoteks, N. mesto

Naš odgovor

Na dopis Prešernove družbe je odgovorila konferenca osnovne organizacije sindikata DO Novoteks naslednje:

„Prijetno smo presenečeni, da ste nam dali idejo za predlog poverjenika Prešernove družbe, kajti po odhodu tov. Justijana Kranjčiča v zaslužni pokoj bi nastala praznina, v kolikor ne bi dobili ustreznega kandidata za poverjenika. Glede na to, da trenutno sedaj nismo v stanju

dobiti ustrežno osebo, pa tudi tov. Justin Kranjčič ima še vedno stike z našo delovno organizacijo smatramo, da lahko še naprej opravlja nalogo poverjenika Prešernove družbe za našo delovno organizacijo. Posebno še zato, ker je tudi tov. Kranjčič pripravljen to delo opravlja-ti naprej.

Predsednik konference OO ZS

DO Novoteks;
JOŽE MIKLIČ

GLASILO TEKSTILNE TOVARNE NOVO MESTO
NOVOTEKS

NOVOTEKS je glasilo tekstilne tovarne Novo mesto. Iz haja vsako zadnjo sredo mesecu v nakladi 2500 izvodov. Glasilo ureja izdajateljski svet v sestavi: Hinko Šintler (predsednik), Danilo Kovačič, Mladen Radojčin, Martina Vidic, Mojca Peroci, Jana Jovič, Bojan Pureber, Jože Klobučar in Mirko Albijanič. Glavni in odgovorni urednik: Danilo Kovačič. — Uredništvo: NOVO-TEKS, Novo mesto, Foersterjeva 10. — Časopisni stavek, filmi in prelom: DITC Novo mesto, TOZD Dolenjski list; tisk TOZD Tiskarna Novo mesto.